

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁρθόδοξος Παρέμβασις

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

• Άριθμός τεύχους 17-18 • Δεκέμβριος 2018 - Μάιος 2019 •

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

- **Έδρα:** • Ιερά Ανδρώα Μονή Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης, Φυλή Αττικής. • **Αριθ. Τηλεφ.:** 210 2411511.
- **Τηλεαντίγραφα (Telefax):** 210 2411080. • **E-mail:** mitropolis-orfyl@hsir.org •
- **Επίσημος Ιστότοπος εις τὸ Διαδίκτυον:** www.hsir.org • **Γραφεία Μητροπόλεως:** • **Διεύθυνσις:** Λεωφ. Φυλῆς 44 (Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς), Τ.Κ. 133 51, ΦΥΛΗ - ΕΛΛΑΣ. • **Αριθμ. Τηλεφ.:** 210 2487388. • **Τηλεαντίγραφα (Telefax):** 210 2487389. •

Ἱεροὶ Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

- Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Φυλή Αττικής. • Παναγίας Πορταϊτίσσης, Φυλή Αττικής. • Ἁγίων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου Θεολόγου, Φυλή Αττικής. • Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, Ἄνω Λιόσια Αττικής.

Ἱεραὶ Μοναὶ καὶ Ἑσυχαστήρια

- Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (Ἀνδρώα), Φυλή Αττικής • Ἁγίων Ἀγγέλων (Γυναικεῖα), Ἀφίδναι Αττικής. • Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης (Γυναικεῖα), Ἀφίδναι Αττικής. • Ἁγίας Παρασκευῆς (Γυναικεῖα), Ἀχαρναὶ Αττικής. • Παναγίας Ὁδηγητρίας, Ἀχαρναὶ Αττικής.

Μετοχιακοὶ Ἱεροὶ Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

- Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Κολωνὸς Ἀθηνῶν. • Ἁγίου Νικολάου, Κολωνὸς Ἀθηνῶν. • Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ρούφ, Βοτανικὸς Ἀθηνῶν. • Ὁσίας Εἰμένης τῆς Ρωσίδος καὶ • Ἁγίου Μερκουρίου, Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ Αττικής. • Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Βλαστὸς Καλάμου Αττικής. • Ἁγίου Ἐλευθερίου, Κουβαρᾶς Αττικής. • Προφήτου Ἠλιού, Ἀύλις Χαλκίδος. • Ἁγίου Φιλαρέτου Ὁμολογητοῦ, Σκούρτα Βοιωτίας. • Ἁγίων Πέντε Ὁμολογητῶν, Σπάτα. • Παναγίας Παρηγορητρίας, Κολώνες Σαλαμίνος. • Ἁγίου Ἀνδρέου διὰ Χριστὸν Σαλοῦ, Τροιζήνα. • Ἁγίου Γεωργίου Τροπαιοφόρου, Ροϊτικά Πατρῶν. • Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμώβιτς, Ἀραχωβίτικα Πατρῶν. • Παναγίας Γιάτρισσας, Ἀσπρόχρωμα Καλαμάτας. • Ἁγίου Ἰσαύρου, Γαρίτσα Κερκύρας. • Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Θεσσαλονίκη. • Ἁγίων Β' Ἀποστόλων, Κύμιντα Θεσσαλονίκης. • Ἁγίου Δημητρίου, Χαλάστρα Θεσσαλονίκης. • Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Νέα Μεσημβρία Θεσσαλονίκης.

Μετοχιακαὶ Ἱεραὶ Μοναὶ καὶ Ἑσυχαστήρια

- Ἁγίου Χαραλάμπους, Δροσιά Αττικής. • Μεταμορφώσεως τοῦ Σω-

τήρος, Συκάμινον Ὠρωποῦ Αττικής. • Τιμίου Προδρόμου, Ὁξύλιθος Κύμης Εὐβοίας. • Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς, Κρύα Βρύση Καλαμπάκας. • Ἁγίων Πάντων, Σφυρεῖκα Ἀγρινίου. • Ἁγίου Χριστοφόρου, Χρυσοβίτσα Θέρμου Αἰτωλίας. • Ἁγίας Παρασκευῆς, Ρόγγια Χρυσοβίτσας Θέρμου Αἰτωλίας. • Ἁγίου Δημητρίου, Τήνος.

Προνοιακὸ Ἔργο

- Σύλλογος Ὀρθοδόξων Γυναικῶν «ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ», Λεωφ. Φυλῆς 107 (Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς), ΤΚ 133 51, Φυλή Αττικής, Τηλ. 2102412162, Πρόεδρος: κα Δέσποινα Λιβίζου-Πάγκαλη.

«Ἐργαστήριο Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»

- Λεωφ. Φυλῆς 18, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς.

Πολιτιστικὸ Ἐργαστήρι: «Ἡ Πανύμνητος»

- Ὁδὸς Φειδίου 1 καὶ Ἰφιγενείας, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς.

Χορωδία καὶ Ὀρχήστρα

- «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία». Διεύθυνσις: Ἱερομ. π. Διονύσιος.

Σύλλογος Φίλων καὶ Συμπαραστατῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁράματος τῆς Μητροπόλεώς μας

- Λεωφ. Φυλῆς 44, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς.

Ἐνωσις Ἐθελοντῶν Αἰμοδοτῶν «Ὁ Ἐσταυρωμένος»

- Λεωφ. Φυλῆς 44, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς.

Σύνδεσμος Ἐθελοντῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

- Λεωφ. Φυλῆς 44, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς.

✠ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ✠

- **1919-2019:** Ἑκατὸ ἔτη μιᾶς ἀντορθοδόξου πορείας - **3** • «Συνάξεις Ἐνημερωτικῆς» - **11** • Ἀπὸ τίς ἑορτῆς καὶ Δραστηριότητες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας - **12** • «Ἄς βιώνουμε συνεχῶς τὴν ἐν Χριστῷ Ἀνακαινισί μας!...» - **14** • «Τὸ Μεγάλον Μυστήριον - Ἀδελφὸς καὶ Ἀδελφὴ καὶ Μήτηρ Χριστοῦ» - **15** • «Τὸ ἄφατον Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας» - **16** • Βιβλιοπαρουσιάσεις - **21** • Ἐκθεση Πεπραγμένων τοῦ «Ἁγίου Φιλαρέτου» - **22** • Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας / Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς - **23** •

1919-2019

Ἐκατὸ ἔτη μιᾶς ἀντορθοδόξου πορείας.

Ἡ καθοριστικὴ συμβολὴ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμου Ἐκκλησίας
στὴν θεμελίωσι καὶ ἐξέλιξι τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Μακαριώτατε Πρωθιεράρχα καὶ Πατέρα μας·
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀδελφοί μου Ἀρχιερεῖς·
Συμπρεσβύτεροι καὶ Συνδιάκονοι Πατέρες·
Ὅσιώτατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχές·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές μου·

Γὰς ἀσπάζομαι μὲ τὸν *σαρακοστιανὸ* εὐχαιτικὸ
χαιρετισμό: «**Φῶς Χριστοῦ Φαίνοι Πᾶσι**»!...

Ἐπικαλοῦμαι ταπεινὰ καὶ εἰλικρινὰ τὴν βο-
ήθεια τῶν εὐχῶν καὶ προσευχῶν Σας, προκειμέ-
νου νὰ ἀνταποκριθῶ τὸ κατὰ δύναμιν στὴν ὑπα-
κοὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας καὶ νὰ ἀρθρώσω λό-
γον ἀγαθόν, κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴ καὶ λαμπρὰν
ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας.

• «**Κύριε**, διὰ τῆς Θεοτόκου καὶ πάν-
των Σου τῶν Ἁγίων, τὰ χεῖλη μου ἀνοί-
ξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν Σου»!...

Α'. «Αἰχμαλωσία» ἢ «Νόσος» ὁ Οἰκουμενισμός;

Τὸ ἔτος 2003, εἶχε διατυπωθῆ ἀπὸ γνωστὸ
πανεπιστημιακὸ Καθηγητὴ, κληρικὸ ἀντι-
οικουμενιστὴ, ἢ ἐξῆς ἄποψις:

«**Ἡ ἐν Φαναρίῳ ἐγκλειστη καὶ ἡρωϊ-
κῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, βρῖσκεται τώρα, ἐδῶ καὶ
ἓνα αἰῶνα, σὲ νέα αἰχμαλωσία μετὰ
ἀπὸ ἐκείνην τῆς Τουρκοκρατίας, στὴν
αἰχμαλωσία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**»¹.

Ἡ ἄποψις αὐτὴ ἔκτοτε ὑπεστηρίχθη καὶ πά-
λιν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Καθηγητοῦ, μάλιστα καὶ
κατὰ τὸ προηγούμενο ἔτος 2018:

«**Αἰχμάλωτη** τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἢ
Κωνσταντινούπολη»· «ἢ Ἐκκλησία τῆς
Κωνσταντινούπολης **αἰχμάλωτη** στὴν
παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἦτοι Συγ-
κρητισμοῦ, διαχριστιανικοῦ καὶ διαθρη-
σκευακοῦ»· «ἢ μεταλλαγμένη Κωνσταντι-

νούπολη τῶν Οἰκουμενιστῶν πρέπει νὰ
ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν **αἰχμαλωσία** τοῦ
Οἰκουμενισμοῦ»².

Ἡ ἄποψις αὐτὴ, περὶ δῆθεν *αἰχμαλωσίας* καὶ
ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι
δῆθεν *αἰχμάλωτος*, προκαλεῖ εὐλογο προβλημα-
τισμὸ σὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι παρακολουθοῦν
προσεκτικὰ καὶ νηφάλια τὴν προϊστορία, τὴν
γένεσι καὶ τὴν ἐξέλιξι τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσε-
ως* στὴν καθ' ἡμᾶς Ὁρθόδοξη Ἀνατολή.

Ἀπὸ καθαρῶς ἐτυμολογικῆς ἀπόψεως, εἶναι
γνωστὸν, ὅτι «*αἰχμάλωτος*» εἶναι ὁ *συλληφθεὶς*
ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς αἰχμῆς ζῖφους ἢ δόρατος: αἰχμῆ
+ ἄλωτός· ἐκ τοῦ ῥήματος *ἀλίσκομαι*, ἦτοι
συλλαμβάνομαι, κυριεύομαι.

Καὶ ἐγείρεται τὸ ἐρώτημα: *ἄρά γε, ἀπὸ
ποῖον ἐχθρὸν ἢ Κωνσταντινούπολις ἀπει-
λήθηκε, συνελήφθη καὶ ἐν τέλει ὑποδο-
λώθηκε;*

Βεβαίως, εἶναι γνωστὸν τὸ ἔργο τοῦ μεγάλου
Βυζαντινολόγου Στήβεν Ράνσιμαν († 2000):
«**Ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐν αἰχμαλωσίᾳ**»³, ἀλλὰ
ἐκεῖ ἡ φράσις κυριολεκτεῖ, ἐφ' ὅσον ἡ Κωνσταν-
τινούπολις μετὰ τὴν Ἄλωσιν εὐρίσκετο πράγματι
αἰχμάλωτος, ἀλλὰ καὶ πάλι μόνον ἐξωτερικά.

Ἄς εἴμεθα λοιπὸν εἰλικρινεῖς...

Ἡ ὄντως ὀδυνηρὰ πραγματικότης, ὅπως τεκ-
μηριώνεται αὐτὴ ἱστορικά, εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλη-
σία τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν εἶναι *αἰχμάλωτος*
τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀλλὰ *νοσεῖ βαρύτερα*,
διότι –κατὰ τὸν ἀείμνηστον Καθηγητὴν Ἀνδρέα
Θεοδώρου († 2004):

«**ὁ Οἰκουμενισμὸς ἐν τῷ ἱερῷ χώ-
ρῳ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι νόσος πρὸς
θάνατον!**»⁴.

Ἄλλο εἶναι ἡ *αἰχμαλωσία* –καὶ μάλιστα ἡ *ἀκού-
σιος*· καὶ ἄλλο ἡ *νόσος* –καὶ μάλιστα ἡ *ἐκούσιος*.

Τὸ Φανάρι δὲν *αἰχμαλωτίσθη* *παρὰ τὴν θέ-
λησιν* αὐτοῦ στὸν Οἰκουμενισμό· τὸ Φανάρι ἐνό-

σησε **ἔθειλουσίως** τὴν βαρυτάτην νόσον τοῦ συγκρητιστικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.

* * *

α. Ἐν πρώτοις λοιπόν, ἄς τεκμηριώσουμε, βάσει τῆς *Ὁρθοδόξου Πατερικῆς Ἱατρικῆς*, ὅτι ὁ συγκρητιστικὸς *Διαχριστιανικὸς καὶ Διαθρησκευτικὸς Οἰκουμενισμὸς* εἶναι μία θανατηφόρος ἀσθένεια, ὄντως μία «**νόσος πρὸς θάνατον**»⁴.

Ὁ πλήρης Φωτὸς καὶ Χάριτος Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς ἐπισημαίνει πολὺ εὐστοχα τὶς καταλυτικὰς ἐπιπτώσεις σὲ πνευματικὸ ἐπίπεδο ἀπὸ τὴν **ἄμεση ἢ ἔμμεση κοινωνία μετὰ τὴν αἵρεσι**.

Οἱ ἐξ ὀρθοδόξων *Οἰκουμενισταί*, ἐπὶ ἓνα αἰῶνα, «**ἐν τῇ τῶν αἰρετικῶν κοινωνίᾳ**», δίδουν «**χώραν παρρησίας**» κατὰ τῆς Ἀληθείας στοὺς «**παραχαράττοντας τὰ εὐσεβῆ δόγματα νεήλυδας καθηγητὰς**» τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*: ταυτοχρόνως δὲ καθίστανται ὁλονὲν καὶ «**ὑποψυχωμένοι**», δηλαδὴ ἐντάσσονται στοὺς «**μὴ θερμῶς ἀντεχομένους τῆς κατ' εὐσέβειαν ἀληθείας**»⁵.

«**Ὁὐ μικρὸν ἐστὶ κοινωνεῖν τοῖς συνηγόροις τοῦ σκότους**», λέγει ὁ Κήρυξ τῆς Χάριτος, «**οὐ μικρὸν ἐστὶ δίδοναι τινὰ τούτοις αὐτῶν χωρὰν παρρησίας**» κατὰ τοῦ Φωτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας⁶.

Ὁ ἀείμνηστος καὶ ἀντι-οικουμενιστὴς Καθηγητὴς Δογματικῆς Ἀνδρέας Θεοδώρου περιγράφει ὡς ἐξῆς τὴν *συμπτωματολογία* τῆς νόσου τοῦ συγκρητιστικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.

Ὁ *Οἰκουμενισμὸς*, «**σὰν μιὰ σύγχρονη ἐπιδημικὴ ἐκκλησιολογικὴ ἀσθένεια** πλήττει ἀνελέητα πολλὰ διαμερίσματα τῆς Ὁρθοδοξίας», τὰ δὲ «**φυσιογνωμικὰ στοιχεῖα τῆς ἀσθενείας αὐτῆς**» συντείνουν στὴν «**βαθμιαία ἐξάντληση καὶ ἀποδυναμωση τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος τοῦ ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ**» καὶ «**ἀποτελοῦν ὑπαρκτὸ κίνδυνο καὶ θανάσιμο ἐναγκαλισμὸν γιὰ τὴν ἁγία Ὁρθοδοξία μας, γεγονὸς ποὺ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ χάνουμε ἀπὸ τὸ ὀπτικὸ πεδίο μας**»⁷.

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον ἐν προκειμένῳ νὰ ἀναφερθοῦμε στὴν *διαγνωστικὴ ἱατρικὴ* τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Ἀγίας *Οἰκουμενικῆς Συν-*

όδου, οἱ ὁποῖοι ἀποφαίνονται ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ὅτι ἡ ἐκπτώσις ἐκ τῆς Ἀληθείας καὶ ἡ υἰοθέτησις τῆς αἵρέσεως ὀφείλεται στὴν νόσον τοῦ σκοτασμοῦ τοῦ νοός, στὴν ἀπουσία τοῦ Φωτὸς τοῦ Παρακλήτου:

«**Ἡ τῆς ἀληθείας ἀπόπτωσις νοῦ καὶ φρενός ἐστὶ τύφλωσις**»· «**ἐκστάντες γὰρ τῆς ἀληθείας [οἱ Εἰκονομάχοι], τὸν νοῦν καὶ τὴν φρένα ἀπετρώθησαν**»⁸.

Στὸν δὲ Δογματικὸ Ὅρον τῆς αὐτῆς Ἀγίας Συνόδου, οἱ θεοφόροι Πατέρες διακηρύττουν, ὅτι οἱ Εἰκονομάχοι

«**ὀπὸ τοῦ ἀπατεῶνος ἐχθροῦ ἀναπετερούμενοι (ἐνισχυόμενοι, ζελογιαζόμενοι), ἐξέστησαν τοῦ ὀρθοῦ λόγου, καὶ τῇ Παραδόσει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀντιταξάμενοι, πρὸς τὴν σύνεσιν τῆς ἀληθείας διήμαρτον (ἔσφαλαν, ἀπέτυχαν)**»⁹.

Ἐν τούτοις, ὁ ὑποστηρίξας τὴν θεωρίαν τῆς *αἰχμαλωσίας* τοῦ Φαναρίου Καθηγητῆς, *αὐτο-ανααιρούμενος* παραδέχεται, ὅτι μέσῳ τοῦ

«**ἰοῦ τῆς αἵρέσεως, τοῦ Συγκρητισμοῦ καὶ Οἰκουμενισμοῦ**», «**ἔχει ὄντως μολυνθῆ ἐπικίνδυνα ἢ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας**· τὸ ἐκκλησιαστικὸ κλίμα ἔχει ἀλλάξει· **μεταλλαγμένα** πνευματικὰ προϊόντα κυκλοφοροῦν, ἀκόμη καὶ στὸ χωρὸ τοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ ἀληθινὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχολοῦνται οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες. Ἀντὶ ὅμως νὰ ληφθοῦν κατεπεῖγοντα μέτρα ἐναντίον αὐτῆς τῆς πνευματικῆς μολύνσεως καὶ καταστροφῆς ποὺ ἔχει σωτηριολογικὰς συνέπειες, ἐνισχύεται ἡ μολύνη καὶ ἐνθαρρύνεται ἡ οἰκουμενιστικὴ πορεία, μὲ τὸ ψευτοεπιχείρημα τῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους»¹⁰.

* * *

β. Ἐν συνεχείᾳ, ὀφείλουμε νὰ τεκμηριώσουμε, βάσει πάντοτε τῶν ἱστορικῶν μαρτυριῶν, ὅτι ἡ νόσος τοῦ Φαναρίου δὲν ἦταν μία *ἀκούσια*

ἐπιβολή τῆς «σύγχρονης ἐπιδημικῆς ἐκκλησιολογικῆς ἀσθένειας»⁶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Οἱ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Συγκρητισταὶ δὲν ἀποκρύπτουν τὴν αὐτο-συνειδησία τους καὶ δὲν παύουν νὰ διακηρύττουν, ὅτι δῆθεν¹¹ αὐτοὶ εἶναι οἱ πρωτοπόροι στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι καὶ πραγματώνουν σταθερὰ καὶ τολμηρὰ τὰ «**Βήματα πρὸς Σταθεροποίησην τοῦ Κοινοῦ Χριστιανικοῦ Φρονήματος**»¹², βάσει τῶν «**Ἐνδεκα**»¹³ «**Σημείων**»¹³ τοῦ «**Σχεδίου**»¹³ ὅπως προέβλεπε ἡ Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920, ἐν «**συνοδοιοπορία τῶν ὀρθοδόξων μὲ τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον**»¹².

Σημαίνων Φαναριώτης Οἰκουμενιστῆς, ἱστορικὸς καὶ βαθὺς γνώστης τοῦ δυτικοῦ ἀνοίγματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρατηρεῖ, ὅτι

«οἱ ἀλλεπάλληλες οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες ποὺ ἀνέλαβε ἡ Κωνσταντινούπολις στὴν ἀρχὴ τοῦ αἰῶνα μας [Κ' αἰ.], «δὲν ἀποτελοῦσαν καινοτομία, ἀπερίσκεπτη πράξι ἢ ἐτεροκίνητη, ἀκόμη, ἐνέργεια»¹⁴.

Ἀντιθέτως μάλιστα:

«οἱ πρωτόβουλες ἐνέργειες τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνα μας [Κ' αἰ.], ἦταν ἡ φυσικὴ συνέχεια μιᾶς πραγματικότητος ποὺ βιώθηκε κατὰ τὴν μακραίωνα ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ποὺ πρόσφατα ἀναγνωρίστηκε, χωρὶς περιστροφές, σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο. Ὅτι δηλαδὴ ἡ Ὁρθόδοξος συμμετοχὴ στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι δὲν εἶναι καθόλου ξένη πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἱστορία τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας»¹⁵.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐργάσθηκε ἐξ ἀρχῆς συνειδητὰ

«γιὰ τὴν διάδοσιν τῆς οἰκουμενικῆς ιδέας, τὴν γένεσιν τῆς σύγχρονης Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καί, ἀργότερα, τὴν δημιουργίαν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν θεσμικὴν ἔκφρασιν τῆς Κινήσεως αὐτῆς»¹⁶.

Δύο ἀκόμη, ἀπὸ τίς ἀναρίθμητες, μαρτυρίες θὰ καταρρίψουν πλήρως τὴν θεωρίαν περὶ δῆθεν ἀκουσίου αἰχμαλωσίας τοῦ Φαναρίου στὴν συγκρητιστικὴ αἴρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Τὸ 2002, οἱ Οἰκουμενισταὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, «ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς ἐξαπολύσεως τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1902 ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'», ἐξῆραν μὲ εἰδικὸ «Ἐπιστημονικὸν Συμπόσιον» (Σαμπεζὺ Γενεύης, 15-16.11.2002) τὴν πρωτοποριακὴν καὶ

«**καθοριστικὴν συμβολὴν τῶν Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Ἐγκυκλίων (1902, 1904, 1920)**» «**διὰ τὴν γέννησιν τῆς σύγχρονου Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**»,

ὑπεγράμμισαν δὲ μὲ ἔμφασι, ὅτι εἰδικὰ ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ 1902:

«ὁπῆρξε ἡ καταστατικὴ ἀρχὴ τῆς σύγχρονου Οἰκουμενικῆς Κινήσεως γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν» καὶ «**ἐνέπνευσε τὴν Πατριαρχικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1920, ἡ ὁποία δικαίως θεωρεῖται ἡ ἐπίσημη ὀρθόδοξη πρότασις γιὰ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι**»¹⁷.

Ἄλλωστε, εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ διακεκριμένος παπικὸς Οἰκουμενιστῆς π. Λε Γκυγιού (Le Guillou 1920-1990) εἶχε ἐπισημάνει ὀρθότατα, ὅτι

«Ἡ εἴσοδος [τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς] εἰς τὴν οἰκουμενικὴν Κίνησιν [διὰ τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920] δὲν ἐνεφανίζετο οὔτε ὡς ἀποτέλεσμα τῆς τύχης, οὔτε δὲ καὶ μιᾶς ἐξωτερικῆς πιέσεως: ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις ἦλθεν ἀπλούστατα νὰ συναντήσῃ μίαν κλήσιν, προελθοῦσαν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ὁρθόδοξου κόσμου»¹⁸.

Β'. Αἰτιώδης συνάφεια Οἰκουμενισμοῦ - Ἡμερολογιακοῦ

Πρὸ ἐτῶν, γνωστὸς λόγιος καὶ φιλο-πατριαρχικὸς Ἀθωνίτης Μοναχὸς εἶχε ὑποστηρίξει, ὅτι δῆθεν

«**ἡ κρίσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ παρέληθε μαζὶ μὲ τὸν δυστυχῆ Πατριάρχην Ἀθηναγόρα**» (1972)¹⁹.

ἐπίσης εἶχε γράψει, ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς ἀποτελεῖ δῆθεν

«κοινωνικοῦ χαρακτήρος σχέσεις καὶ συναντήσεις», ὡς καὶ **«κάποιες ἀβρότητες καὶ φιλοφροσύνες μὲ ἐτεροδόξους»¹⁹.**

ἀκόμη ἐδήλωνε, ὅτι δῆθεν

«τίποτε τὸ ἄτοπο δὲν ὑπάρχει στὸ ἄλμα τῶν 13 ἡμερῶν, παρὰ μόνον ὁ ἄστοχος τρόπος», ἀπλῶς ἢ Ἐκκλησία, **«ὠνόμασε μίαν ἡμέραν ἀπὸ 10 σὲ 23»¹⁹.**

καὶ ἐν τέλει, ἐπετίθετο σφοδρότατα ἐναντίον τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, χαρακτηρίζων αὐτοὺς δῆθεν

«ὡς ἀπλοϊκοὺς ἀνεγκεφάλους - σχισματικούς», συγκροτοῦντας τὸ **«παλαιοημερολογικὸ ἀπάνθρωπο σχίσμα»¹⁹.**

■ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτήν, ἐπίσης γνωστὸς πολυγραφώτατος Θεολόγος διετείνεται, ὅτι ὅσα πρεσβεύουν οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, περὶ τῆς ἀμέσου σχέσεως Οἰκουμενισμοῦ-Ἡμερολογιακοῦ, ἀποτελοῦν δῆθεν **«παραπλάνηση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ»** καὶ **«ἄκυρη καὶ ἀνόητη πρόφαση»,** **«ποὺ ἔχουν ἐφευρεθεῖ τελευταῖα καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων»²⁰.**

● Ἐπιβάλλεται λοιπὸν μία σύντομος ἀνασκευὴ τῶν ἀπόψεων αὐτῶν, στὴν προοπτικὴ μάλιστα τῆς Μελέτης μας αὐτῆς, οἱ ὁποῖες διακρίνονται γιὰ μίαν ἀσυγχώρητη προχειρότητα, ἀλλὰ καὶ προφανῆ ἄγνοια ἢ παραθεώρησι τοῦ ἱστορικο-θεολογικοῦ πλαισίου γενέσεως καὶ ἐξελιξέως τῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924.

* * *

α. Πρωτίστως, ὑπενθυμίζουμε στοὺς αὐστηροὺς ἐπικριτὰς μας, ὅτι στὴν *Α' Πανορθόδοξη Διάσκεψι* τῆς Ρόδου (1961), ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν *Καινοτόμων*

«ἡ ἐν τῷ πνεύματι τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 παρουσία καὶ συμμετοχὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κινήσει»²¹.

Ἡ συγκρητιστικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920 ἀναιροῦσε ἀπροκαλύπτως τὴν ἐκκλησιολογικὴ ἀποκλειστικότητα (*exclusiveness*) τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐγκαινίαζε τὴν ἀντι-πατερικὴ οἰκουμενι-

στικὴ περιεκτικότητα (*comprehensiveness*) στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή.

Τὸ Φανάρι, διὰ τῆς Ἐγκυκλίου, προτείνει τὴν ἴδρυσιν μιᾶς **«Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν»,** γιὰ τὴν ὠφέλεια **«τοῦ ὅλου τῆς Ἐκκλησίας σώματος»,** ἐντὸς τοῦ ὁποῖου «σώματος» νοοῦνται ὀρθόδοξοι καὶ ἐτεροδόξοι, μὲ ὁδηγὸ ἓνα **«σχέδιο πρακτικῆς ἐφαρμογῆς»** **«ἐξ ἑνδεκα σημείων ἀποτελούμενον»²².**

Τὰ «ἑνδεκα» αὐτὰ «σημεῖα» υἰοθετήθησαν, ἐφηρμόσθησαν πλήρως κατὰ τὴν πορεία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καὶ ἐπηυξήθησαν εἰς **δέκα ἕξι,** τὰ ἀκόλουθα:

1. **«Δημιουργία κοινῆς ἡμερολογίου»,**
2. **«Ἐντατικώτερα ἐπικοινωνία δι' ἀλληλογραφίας»,**
3. **«Οἰκειότερα συσχετισμοὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν»,**
4. **«Ἐπικοινωνία καὶ “συναδέλφωσις” Θεολογικῶν Σχολῶν»,**
5. **«Πρωτόθις τῶν οἰκουμενικῶν σπουδῶν»,**
6. **«Οἰκουμενικὸν πνεῦμα εἰς τὴν καθόλου παιδείαν»,**
7. **«Θεολογικοὶ διάλογοι καὶ συνέδρια»,**
8. **«Οἰκουμενικὴ διαπαιδαγώγησις τοῦ πληρώματος ὅλων τῶν ὁμολογιῶν»,**
9. **«“Συναδέλφωσις” Ἐπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων διαφόρων ὁμολογιῶν»,**
10. **«Κοινὸς ἑορτασμὸς θρονικῶν ἑορτῶν καὶ πολιούχων ἀγίων»,**
11. **«Λύσις δογματικῶν προβλημάτων»,**
12. **«Ἀμοιβαῖος σεβασμὸς τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων»,**
13. **«Ἀποφυγὴ δημιουργίας νέων προβλημάτων»,**
14. **«Παραχώρησις εὐκτηρίων οἰκῶν»,**
15. **«Μικτοὶ γάμοι»,** καὶ **16. «Συνεργασία ἐπὶ εὐρυτάτου ἐπιπέδου εἰς ἐπίκαιρα προβλήματα»²³.**

Εἶναι προφανές, ὅτι τὸ πρῶτο «σημεῖον» ἢ «βῆμα» τῆς ἐνωτικῆς διαδικασίας, δηλαδὴ

«ἡ παραδοχὴ ἐνιαίου ἡμερολογίου πρὸς ταυτόχρονον ἑορτασμὸν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν»²⁴,

● ἀποκτᾶ ἐκκλησιολογικὴς διαστάσεις· δηλαδὴ, δὲν εἶναι ἓνα ἀπλὸ «ἄλμα 13 ἡμερῶν», ἀλλ' ἓνα μέσον πρὸς καλλιέργειαν τοῦ **ἐορτολογικοῦ συγκρητισμοῦ.**

Δὲν θὰ πρέπει ἄλλωστε νὰ λησμονοῦμε, ὅτι τὸ λεγόμενον Πανορθόδοξο Συνέδριον τοῦ 1923

ἐθεώρει τὴν υἱοθέτησι τοῦ λεγομένου *Νέου Ἡμερολογίου*, ὡς

«τὸν πρῶτον λίθον διὰ τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐνώσεως πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ»²⁵.

Τὸ θέμα λοιπὸν τῆς *Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924* εἶναι σὲ ἄμεσο πρακτικὸ ἐπίπεδο ἀρρήκτως συνδεδεμένο καὶ ἀποτελεῖ τὸν *θεμέλιο λίθον* τοῦ συγκρητιστικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἐντεῦθεν τοῦ 1920.

* * *

β. Ἄς προσπαθήσουμε τώρα νὰ ἀνασκευάσουμε πληρέστερα τὴν δευτέρη αἰτίασι, ὅτι δῆθεν ὅσα ὑποστηρίζουν οἱ *Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου* γιὰ τὴν σχέσι αἰτιότητος *Οἰκουμενισμοῦ-Ἡμερολογιακοῦ* εἶναι δῆθεν πρόσφατος «*ἐφεύρεσις*», εἶναι «*πρόφασις*» «*ἐκ τῶν ὑστέρων*»²⁶.

Ἄν καὶ ὅσα μέχρι τώρα ἔχουν ἀναφερθῆ εἶναι ἤδη ἀρκετὰ πρὸς ἀνασκευὴν τῆς θέσεως αὐτῆς, μία ἐπὶ πλέον ἀναντίρρητος ἱστορικὴ μαρτυρία ἀναιρεῖ εὐθέως καὶ πλήρως τὴν ὀπωσδήποτε ἀβάσιμη αὐτὴν αἰτίασι.

■ Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι στὴν *Μεταρρυθμίσει τοῦ 1924* δὲν ἀντέδρασαν μόνον οἱ τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, ἀλλὰ καὶ πολλὰς εὐφύμους γνωστὲς προσωπικότητες, οἱ ὁποῖες μὲ πλήρη σαφήνεια συνέδεσαν ἀμέσως τὴν *Μεταρρυθμίσει* μὲ μία σειρά ἐπὶ πλέον *νεωτερισμῶν*, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε προγραμματίσει τὸ οἰκουμενιστικὸ *Πανορθόδοξο Συνέδριον τοῦ 1923*, βασιζόμενον ὀπωσδήποτε στὴν *Ἐγκύκλιον τοῦ 1920*.

Μερικοὶ ἐκ τῶν γνωστοτέρων, ἐπισημοτέρων καὶ πλέον ἀξιοπίστων ἦσαν οἱ ἑξῆς:

• **Γέρων Δανιὴλ Κατουνακιώτης** (1843-1929).

Βλ. τὸ Ὑπόμνημά του: «*Φωνὴ ἐξ Ἁγίου Ὁρους διὰ τὴν προσεχῆ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον*» (6/19.5.1925).

• **Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος** (1884-1980).

Βλ. τὸ ἄρθρο του: «*Ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Προσύνοδος, Ἀνασκευὴ τοῦ προγράμματος αὐτῆς*» (1926).

• **Μητροπολίτης Κασσανδρείας Εἰρηναῖος** (1864-1945).

Βλ. τὸ ἔργον αὐτοῦ: «*Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος*» (1929).

• **Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος Νικόλαος Βελμιρόβιτς** (1880-1956).

Βλ. τὶς δηλώσεις του στὴν διορθόδοξο Προ-

καταρκτικὴν Ἐπιτροπὴν (Ἅγιον Ὄρος 1930).

• **Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως Σωφρόνιος** (1875-1960).

Βλ. τὶς δηλώσεις του τόσο στὴν *ΙΔ' Ἱεραρχία* (1931), ὅσο καὶ στὴν *ΙΕ' Ἱεραρχία* (1933).

• **Ἀρχιεπίσκοπος Μποκουτσάρσκυ Σεραφεὶμ Σομπόλιεφ** (1881-1950).

Βλ. τὴν Εἰσήγησί του «*Περὶ νέου καὶ παλαιοῦ ἡμερολογίου*» στὸ Συνέδριον τῆς Μόσχας (8-18.7.1948).

Εἶναι λοιπὸν ἀναμφισβήτητος καὶ ἱστορικὰ τεκμηριωμένη ἡ *αἰτιώδης συνάφεια Οἰκουμενισμοῦ-Ἡμερολογιακοῦ* καὶ ὄχι μία «*ἐφεύρεσις*», οὔτε μία «*πρόφασις*» τῶν *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*.

Γ'. Ὁ *Μεταρρυθμιστὴς τοῦ 1924*: πρωτόπορος *Οἰκουμενιστῆς*

Ὁ τὸν τίτλο τῆς *Εἰσηγήσεώς* μας ὑπάρχουν δύο στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ὀπωσδήποτε δὲν ἐτέθησαν τυχαίως: τὸ «*1919*» καὶ «*ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπίσημος Ἐκκλησία*».

Ὅφειλω λοιπὸν νὰ ἐξηγήσω τὴν ἀναφορά μου στὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα.

* * *

α. Τὸ ἔτος **1919**, ὅπως μαρτυροῦν οἱ ἱστορικὲς πηγές²⁷, θεωρεῖται ἡ ἀπαρχὴ τῆς συγκρητιστικῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως*, μέσω τῆς *Κωνσταντινουπόλεως*, στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή.

Τί ἀκριβῶς συνέβη τὸ ἔτος ἐκεῖνο;

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1919, ἐπισκέφθηκε τὴν *Κωνσταντινούπολι* μία *Ἀντιπροσωπία* τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν οἰκουμενιστικῆς *Κινήσεως* «*Πίστις καὶ Τάξις*», ἡ ὁποία ἀργότερα θὰ ἀποτελοῦσε ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο ἰσχυροὺς πυλῶνες τοῦ «*Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*».

Ἡ *Ἀντιπροσωπία* αὐτὴ, ἀποτελουμένη ἀπὸ Ἐπισκοπελιανούς²⁸ κληρικούς, εἶχε διαβουλεύσεις μὲ συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ *Φαναρίου* καὶ ὑπέβαλε μακροσκελῆ *Ἐκθεσι*, ζητοῦσα «*τὴν ἐγκάρδιον ὑποστήριξιν τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν*», ἀλλὰ καὶ τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς στὴν προγραμματισμένη *Παγκόσμια Διαχριστιανικὴ Διάσκεψι*.

Ἡ Σύνοδος τοῦ *Πατριαρχείου*, προεδρευομένη τότε ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοποτηρητοῦ *Καισαρείας* *Νικολάου*, ἀπήντησε στὴν *Ἐπισκοπελιανὴ Ἀντιπροσωπία* διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ.

2672/10.4.1919 Συνοδικοῦ Γράμματος καὶ διαβεβαίωσε αὐτήν, ὅτι θὰ πέμψη Ἀντιπροσώπους στὴν Διάσκεψη,

«τείνουσα οὕτω χεῖρα συναντιλήψεως τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ καὶ ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου»²⁷.

Διὰ τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς, ἐκφράζεται συνοδικῶς ἡ πίστις στὴν οἰκουμενιστικὴ θεολογία τῆς λεγομένης Διευρυμένης Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον Ὁρθόδοξοι καὶ Ἐπισκοπελιανοὶ συνεργάζονται δῆθεν, ἐντὸς τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀμπελῶνος.

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἶναι ἡ πρώτη σαφῆς συνοδικὴ ἔκφρασις ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν τῆς ἀντορθοδόξου θεολογίας τῆς Διευρυμένης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὀμιλεῖ περὶ

«Ἐκκλησίας ἐν εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ»· περὶ **«Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ συνόλω τῆς»** καὶ **«ὄχι πλέον τῆς Ὁρθοδοξίας μόνης»**· περὶ **«ἐκκλησίας ἐκτὸς ἐκκλησίας»**, **«ἐκτὸς τῶν τειχῶν»**, **«ἐκτὸς τῶν κανονικῶν ὀρίων»** καὶ **«ἐκκλησιαστικῶν συνόρων»** τῆς Ὁρθοδοξίας²⁹.

Τὸ ἰδιαίτερα ἀξιοπρόσεκτο στὴν Συνοδικὴ Ἀπόφασι-Ἐπιστολὴ αὐτῆ τοῦ Φαναρίου πρὸς τοὺς Ἐπισκοπελιανοὺς κληρικούς, εἶναι ὅτι

«τὸ πρῶτο ἐπίσημο κείμενο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ποὺ ὀμιλεῖ γιὰ σύσταση μιᾶς Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920»³⁰, ἀλλὰ ἡ Ἀπάντησις αὐτῆ.

Στὸ Συνοδικὸ Κείμενο τοῦ 1919 γίνεται ἐπίσης σαφεστάτη ἀναφορὰ στὴν ἐτοιμασία τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920:

Ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, γράφεται,

«προέβη ἤδη εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς Κοινωνίας τῶν ἐπιμέρους Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς δυνατῆς πρὸς ἀλλήλας προσεγγίσεως πρὸς προλείανσιν σὺν τῷ χρόνῳ, ... καὶ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν. Ἐπιτροπὴ δὲ εἰδικῶς μελετήσασα τὸ ζήτημα ἔχει ἔτοιμον τὸ πόρισμα αὐτῆς, ὅπερ μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον θέλομεν γνωρίσῃ ταῖς ἀδελφαῖς ἐν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει Ἐκκλησίαις»³¹.

Θὰ ἐπακολουθοῦσε ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920, τῆς ὁποίας οὐσιαστικὲς προϋποθέσεις εἶναι τόσο ἡ οἰκουμενιστικὴ θεολογία τῆς Διευρυμένης Ἐκκλησίας, ὅσο καὶ ἡ ἑτέρα οἰκουμενιστικὴ Βαπτισματικὴ Θεολογία.

Ἡ Βαπτισματικὴ Θεολογία ὑποστηρίζει, ὅτι

τὸ βάπτισμα – ὀρθόδοξο ἢ ἑτεροδόξο – δῆθεν ὀριοθετεῖ τὴν Ἐκκλησίαν, δημιουργεῖ τὰ λεγόμενα «βαπτισματικὰ ὄρια» τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοιουτοτρόπως αὐτὴ δῆθεν περιλαμβάνει ὀρθοδόξους καὶ ἑτεροδόξους, οἱ ὅποιοι **συνέχονται** ἀπὸ τὴν λεγομένη **«βαπτισματικὴ ἐνότητα»** τῆς Ἐκκλησίας³².

Ποτὲ δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονοῦμε, ὅτι τὸ «Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν» ἔχει ὡς θεμέλιό του τὴν Βαπτισματικὴ Θεολογία.

* * *

β. Τώρα ἄς ἀναφερθοῦμε στὸ δεύτερο στοιχεῖο τοῦ τίτλου τῆς **Εἰσηγήσεώς** μας: στὴν καθοριστικὴ συμβολὴ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμου Ἐκκλησίας στὶς προαναφερθεῖσες οἰκουμενιστικὲς ἐξελίξεις.

Τὴν ἄμεση καὶ ἄρρηκτη σχέσις Οἰκουμενισμοῦ-Ἡμερολογιακοῦ ἐγνώριζε πλήρως ὁ Μεταρρυθμιστῆς τοῦ 1924, δηλαδὴ αὐτὸς οὗτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος († 1938), ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε ἐπίσης τὴν προϋπόθεσι τῆς Μεταρρυθμίσεως, δῆλον ὅτι τὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1920, ἀλλὰ καὶ ἐργάσθηκε **συνειδητὰ καὶ μὲ συνέπεια** στὶς προοπτικὲς τῆς, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα.

Ἐτι ὦν Ἀρχιμανδρίτης καὶ Καθηγητῆς Πανεπιστημίου, ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος συμμετεῖχε, ὡς Ἀντιπρόσωπος τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλλάδος (μαζὶ μὲ τὸν Οἰκουμενιστὴ Ἀμίλκα Ἀλιβιζᾶτο) καὶ τῆς Κύπρου στὴν Προκαταρκτικὴ Συνέλευσις τοῦ Παγκριστιανικοῦ Συνεδρίου «Πίστις καὶ Τάξις» (Γενεύη, 12-20.8.1920)³³.

Οἱ ὀρθόδοξοι Ἀντιπρόσωποι, στὸ Συνέδριον αὐτό,

«προέβησαν εἰς καταρτισμόν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920, προγράμματος ἐργασίας τῆς συνδιασκέψεως» αὐτῆς³⁴.

Κατὰ τὸν Νικόλαο Ζερνον,

«Ἡ ἀθρόα αὐτῆ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων» στὸ Συνέδριον ἐκεῖνο,

«δὲν ἦταν ἄσχετη ἀπὸ τὴν Ἐγκύκλιο πὸν εἶχε ἐξαπολύσει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο πρὶν ἀπὸ μερικὸς μῆνες [Ἰανουάριος 1920]»³⁵.

Στὸ Συνέδριο αὐτό, ὁ Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος «ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα τῶν Ὁρθοδόξων», εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς ἐνδεικτικά:

«Τὸ ὑποβαλλόμενον πρόγραμμα ἀποβλέπει τόγε νῦν εἰς τὴν δημιουργίαν Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τὸν τρόπον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἧτις θὰ προλειάνη τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς ἐν πίστει καὶ διοικήσει ἐνώσεως αὐτῶν»³⁴.

Τοῦτο ἀκριβῶς προέβλεπε ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920 καὶ πραγματοποιήθηκε τὸ 1948 μὲ τὴν ἴδρυσι τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν», τοιοτοτρόπως δὲ ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῆ ὄχι μόνον ὡς κύριος παράγων τῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924, ἀλλὰ πρωτοπόρος Οἰκουμενιστῆς καὶ ὡς ἓνας ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τοῦ παν-ομολογιακοῦ αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Γενεύης.

Εἶναι ἄκρως σημαντικὸν καὶ ἀξιοσημείωτον, ὅτι τὸ ἱστορικῆς σημασίας γιὰ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι ἐκεῖνο Πρόγραμμα τῆς Προκαταρκτικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1920

«κατήρτισε» «μετ' ἐπισταμένην μελέτην ἢ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δηλαδὴ ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καὶ ὁ Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος, «γενόμενον δεκτὸν καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων ἀντιπροσωπειῶν», ἐκ δὲ «τοῦ καταρτισθέντος Προγράμματος διαπιστοῖ πᾶς τις ὅτι αἱ βασικαὶ αὐτοῦ ἀρχαὶ ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ 1920»³⁶.

Ἄλλωστε, ἡ καθοριστικῆς σημασίας συμβολὴ τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου στὸ πολὺκροτο αὐτὸ Πρόγραμμα, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ ἀνεπιφυλάκτως τὴν οἰκουμενιστικὴν αὐτοσυνειδησία καὶ τὶς συγκρητιστικὰς προϋποθέσεις τῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924, καταγράφεται καὶ στὴν Ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων, τὴν ὁποία συνέταξαν οἱ Παπαδόπουλος-Ἀλιβιζᾶτος καὶ ὑπέ-

βαλαν στὴν Ἱερά Σύνοδο, προεδρευομένην –σημειωτέον– ὑπὸ τοῦ Μελετιῦ Μεταξάκη.

Ἡ πολὺ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ «Ἐκθεσις περὶ τῆς Προπαρασκευαστικῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Παγκριστιανικοῦ Συνεδρίου, τῆς συγκροτηθείσης ἐν Γενεύῃ (30 Ἰουλίου - 8 Αὐγούστου 1920)»,

■ ὅπου παρατίθεται καὶ τὸ Πρόγραμμα, περιλαμβάνον δύο ἐνότητες: «1. Κοινωνία τῶν Ἐκκλησιῶν» (§§ α-ς) καὶ «2. Ὁργάνωσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν» (§§ α-ε), ἐνημέρωνε τὴν Σύνοδο, ὅτι

«ὠμολογήθη καὶ ἐν τῇ Συνδιασκέψει ὡς καὶ ἐν τῇ Εἰσηγητικῇ Ἐπιτροπείᾳ τοῦ Συνεδρίου, ὅτι τὸ Πρόγραμμα τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπῆρξε τὸ θετικώτερον καὶ σπουδαιότερον σημεῖον τῆς δράσεως τῆς Συνδιασκέψεως»³⁷.

* * *

Θὰ ἦταν ὅμως μεγάλη παράλειψις ἢ μὴ ἀναφορὰ σὲ ἓνα ἱστορικῆς πράγματι σημασίας γεγονὸς, τὸ ὁποῖο εἶναι ἄκρως ἐνδεικτικὸν τῆς καθοριστικῆς συμβολῆς τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμου Ἐκκλησίας στὴν πρόοδο τοῦ Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκευτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Τὴν 1.11.1958, συνεκλήθη ἡ τακτικὴ Σύνοδος τῆς καινοτόμου Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος (ΚΕ' Ἱεραρχία), ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀθηνῶν Θεοκλήτου Β', ἡ ὁποία ὡς ὄγδοον θέμα ἡμερησίας διατάξεως, ἀντιμετώπισε τὸ πρόβλημα τῶν «Σχέσεων τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς ὁμοδόξους καὶ ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν»³⁸.

Κατόπιν, τριῶν Εἰσηγήσεων, ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Φιλίππων Χρυσοστόμου, Σάμου Εἰρηναίου καὶ Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος, ἐκτενοῦς συζητήσεως καὶ ἐπανειλημμένων εὐφήμεων ἀναφορῶν στὴν συγκρητιστικὴ Ἐγκύκλιο τοῦ 1920, τελικῶς ἀπεφασίσθη «ὁμοφώνως διὰ βοῆς» ἡ συμμετοχὴ «τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκκλησιαστικὴν Κίνησιν»³⁸.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ πτώσις συνετελέσθη μὲ τὴν διακήρυξιν ἐν Συνόδῳ Ἱεραρχίας θέσεων ἀνορθοδοξοτάτων, ὡς λόγου χάριν, ὅτι

«εἶναι πρὸς τιμὴν καὶ δικαίαν ἐν Χριστῷ καύχησιν τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὅτι ἐγκαίρως αὐτῇ, ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν,

διὰ τοῦ Πρώτου καὶ Ἀποστολικοῦ Οἰκουμενικοῦ αὐτῆς Θρόνου, κατενόησε τὴν ἀνάγκην καὶ ἔρριψε τὴν ἰδέαν, ὅπως σύμπας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος, ὡς ἐνιαῖον σύνολον, ἐν ἱερᾷ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμμαχία, ὑψώση ἐν τῷ κόσμῳ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ», σχηματίση «παγχριστιανικὴν παράταξιν» καὶ «ἐνιαῖον Χριστιανικὸν Μέτωπον», συγκροτήση «Κοινωνίαν Ἐκκλησιῶν», «κατ' ἀπομίμησιν τῆς τότε συσταθείσης “Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν”», «εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῶν συγχρόνων ἀντιχριστῶν ρευμάτων καὶ ἐπιθέσεων», ἐφ' ὅσον ἄλλωστε καὶ «οὐδεμία θρησκεία θὰ ἠρνεῖτο συνεργασίαν καὶ συνδρομὴν εἰς σύμπτωξιν κοινῶν μετώπων πασῶν τῶν θρησκείων κατὰ τῆς ἀθεΐας»³⁸.

Ἡ ἀναντιρρήτως οἰκουμενιστικὴ βᾶσις τοῦ προτεινομένου αὐτοῦ τοῦ «Ἐνιαίου Χριστιανικοῦ Μετώπου», αὐτῆς τῆς «Παγχριστιανικῆς Παρατάξεως» παρέπεμπε ἀναφανδὸν στὰ συγκρητιστικὰ θεμέλια τοῦ «καταφανῶς αἰρετικοῦ» Οἰκουμενισμοῦ, Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκειακοῦ καὶ δὴ τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920, ἐφ' ὅσον ὑπεστηρίχθη κατ' ἐκείνην τὴν Σύνοδον σαφῶς καὶ ἀπροκαλύπτως, ὅτι

«καὶ χωρὶς ἐνότητά πίστεως καὶ χωρὶς μίαν –ἐν κανονικῇ ἀκριβολογία– πίστιν, εἶναι δυνατόν, ἐν τῇ αὐτῇ πίστει, ὡς πρὸς τὰ θεμελιώδη τοῦ Χριστιανισμοῦ δόγματα, ἡ ἐνότητις τοῦ πνεύματος»³⁹.

+

Τῷ δὲ Θεῷ δόξα καὶ εὐχαριστία!

(*) Ἡ μελέτη αὐτὴ ἐξεφωνήθη ὡς Εἰσήγησις (80') στὴν Συνοδικὴ Ἐκδήλωσι, τὴν 4/17.3.2019, Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, στὴν Ἀθήνα, στὴν Αἴθουσα τοῦ Φ.Σ. «Παρνασσός». • Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, προεβλήθη σχετικὴ ταινία (20'), μὲ γενικὸ τίτλο: «Ἡ Συγκρητιστικὴ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Οἰκουμενικὴ Κίνησις καὶ “Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν”», ἡ ὁποία περιελάμβανε τὰ ἐξῆς τρία Μέρη: **Α'**: 1948-2018. «Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν». Σύνναψις μᾶς Οἰκουμενιστικῆς Διαθήκης. **Β'**: Συγκρητισμός. Διαθρησκειακὸς Οἰκουμενισμός. Πρὸς ἓνα «Παγκόσμιον Συμβούλιον Θρησκείων»; **Γ'**: Ὑψώθη-

Δ'. Κρήτη: «τὸ ἔσχατον πτώμα»

Ἐν κατακλείδι...

Τὸ ἔτος 2016, στὴν Κρήτη, ἡ αὐτο-αποκληθεῖσα «Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδος» τῶν καινοτόμων Οἰκουμενιστῶν ἐπεκύρωσε τὴν ἀντορθόδοξη πορεία ἑκατὸ ἐτῶν.

Στὸ Κείμενό της: «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον», γίνεται ἐκτενὴς ἀναφορὰ στὸ «Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν».

Σὲ ἕξι συνολικῶς παραγράφους, §§16-21, ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης ἐκφράζεται ἀνεπιφύλακτα γιὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν καὶ ἀποτιμᾷ θετικὰ τὴν ἐν γένει «θεολογικὴν προσφορὰν» τοῦ «Συμβουλίου» καὶ εἰδικὰ τὴν ἀντορθόδοξη «Δήλωσιν τοῦ Τορόντο», 1950⁴⁰.

Ἦταν τὸ ἔσχατον τῆς συλλογικῆς-συνοδικῆς πτώσεως καὶ καταπτώσεως τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν.

Τότε, τὸ 2016, στὴν Κρήτη, ὑψώθηκε ὀριστικὰ πλέον τὸ «τεῖχος», τὸ ὁποῖο στὸ ἐξῆς θὰ χωρίζη μὲ τρόπο σαφέστατο καὶ ἀναμφισβήτητο τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων, ἀπὸ τὴν συγκρητιστικὴν ψευδο-ορθοδοξίαν τῶν πεπτωκότων Οἰκουμενιστῶν.

Ἡ υἱοθέτησις καὶ διακήρυξις τῆς αἵρέσεως, μάλιστα σὲ ἐπίπεδο συνοδικό, εἶναι πράγματι, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριον Νύσσης, «τὸ ἔσχατον πτώμα»⁴¹.

Ἡ φωτισμένη συμβουλὴ τοῦ Θεοφόρου Ἁγίου Ἰγνατίου ἄς εἶναι ἀσφαλὴς ὁδηγὸς μας:

«Πᾶς ὁ λέγων παρὰ τὰ διατεταγμένα, κἂν ἀξιόπιστος ᾖ, κἂν νηστεύῃ, κἂν παρθελεύῃ, κἂν σημεῖα ποιῇ, κἂν προφητεύῃ, λύκος σοι φαινέσθω, ἐν προβάτων δорᾷ, προβάτων φθορὰν κατεργαζόμενος»⁴².

κε ὀριστικὰ πλέον τὸ «τεῖχος» μεταξὺ Γνησίας καὶ νόθου Ὁρθοδοξίας. • Βλ. https://www.hsir.org/Publications_el/VideoSeriesA.html

1. Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Ζήση, «Ἀνησυχητικὴς Ἐξελίξεις. Νέα ἀνοίγματα στὸ Βατικανὸ καὶ στοὺς Προτεστάντες. Φανάρι καὶ Ἀθήνα ἀντίπαλοι καὶ συνοδοιπόροι», περιοδ. «Θεοδρομία», Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2003, σελ. 284 καὶ 288.

2. Τοῦ Αὐτοῦ, «Ἡ Κωνσταντινούπολις τῶν Οἰκουμενιστῶν δημιουργεῖ σχίσματα – Μετὰ τὸ Ἡμερολογιακὸ ἔρχεται

→ Συνέχεια στὴν σελ. 20

«Συνάξεις Ἐνημερωτικῆς» • Περίοδος Γ΄, 2018-2019

Συνδιοργάνωσις - Συντονισμός:

Ἱερά Μητρόπολις Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς - Δημοτικὴ Ἐνότητα Φυλῆς

Σύναξις Δ΄ • 17.12. 2018 ἐκ. ἡμ.

«Θεμελιώδεις Ἀρχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς.
Εὐαγγελικὸς Δεκάλογος» - Μέρους Γ΄

Ὁμιλητής:

ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς
Ζ΄ Ἀρχή: ἡ Ἀρχὴ τῆς Συγχωρητικότητος

«Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν... Ἄς σκεφθοῦμε πόσο συγκλονιστικὸ εἶναι αὐτὸ τὸ αἴτημα καὶ αὐτὴ ἡ διαβεβαίωσις: κατ' οὐσίαν, ὁ Κύριος ἀφήνει στὰ χέρια μας, στὴν εὐθύνη μας, τὴν σωτηρία μας, τὴν θέωσί μας!...».

* * *

Σύναξις Ε΄ • 21.1.2019 ἐκ. ἡμ.

«Ἐθισμός: νόσος ἢ ἐπιλογή»

Ὁμιλητής:

κος Ἰωάννης Δαρσινὸς - Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Ἐπιστροφή»

«...Ἡ ἐξάρτησις εἶναι μία χρόνια, προοδευτικὴ, θανατηφόρα νόσος, πολυδιάστατη ὡς πρὸς τὰ αἰτία της, ἡ ὁποία πολὺ δύσκολα ἀντιμετωπίζεται, ἐφ' ὅσον ὁ μόνος ἀσφαλὴς τρόπος ἀντιμετωπίσεώς της εἶναι ἡ ἀποχή»...

«Ἡ διδασκαλία ὁμῶς τῆς Ἐκκλησίας δίνει φῶς καὶ ἐλπίδα τόσο γιὰ τὴν πρόληψι ὅσο καὶ γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ἐξαρτήσεως, ἐφ' ὅσον ἐνεργοποιεῖ πνευματικὰ μέσα καὶ ἰδιαιτέρως τὴν προσευχή»...

Ἐπισημάνθηκε ἀπὸ ὅλους ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς προλήψεως τῆς χρήσεως οὐσιῶν ἀπὸ τὴν πρώτη σχολικὴ ἡλικία (Δημοτικοῦ).

* * *

Σύναξις ς΄ • 11.2.2019 ἐκ. ἡμ.

«Ἀσφαλὲς διαδίκτυο, ὀφέλη καὶ κίνδυνοι»

Ὁμιλητής: κος Κορμαῆς Γεώργιος - Ἰατρός-Ἐκπρόσωπος Ε.Κ.Α.Δ.
(Ἑλληνικοῦ Κέντρου Ἀσφαλοῦς Διαδικτύου)

Κοινοποίησε στὸ ἀκροατήριό του τὰ ἀποτελέσματα τῆς προσφάτου Ἐρευνας, τὴν ὁποίαν πραγματοποίησε τὸ Ε.Κ.Α.Δ. τοῦ ΙΤΕ σὲ 14.000 μαθητὲς (10-17 ἐτῶν) γιὰ τὶς συνήθειές τους καὶ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἀντιμετωπίζουν στὸ διαδίκτυο, τόσο μὲ τὰ ἠλεκτρονικὰ παιχνίδια, ὅσο καὶ γιὰ τὰ κοινωνικὰ δίκτυα.

Ἐπισημάνθηκε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπαγρυπνήσεως καὶ ἐνημερώσεως τῶν γονέων, ὥστε νὰ βοηθήσουν τὰ παιδιά τους νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ διαδίκτυο –τὸ ὁποῖο εἶναι πλέον ἀπαραίτητο ἐργαλεῖο στὴν ἐκπαίδευσι καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ, μὲ τρόπο ἐποικοδομητικὸ, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσουν διέξοδα σὲ ἄλλες δραστηριότητες, λ.χ. τὸ «παραδοσιακὸ» παιχνίδι, τὸν ἀθλητισμὸ καὶ ἰδιαιτέρως τὶς τέχνες, γιὰ μία ὑγιῆ ἀνάπτυξι τῆς προσωπικότητός τους. □

Ευλόγησις Βασιλόπιττας
στὰ Γραφεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
καὶ τοῦ Συλλόγου μας «Ἅγιος Φιλάρετος»
Τετάρτη, 3.1. 2019 ἐκ. ἡμ.

«Βόσκει τὰ Ἄρνια Μου!...
Ποίμαινε τὰ Πρόβατά Μου!... Βόσκει τὰ Πρόβατά Μου!...»

**Ἀπὸ τὶς Ἑορτὲς καὶ Δραστηριότητες
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας**

«Εἰς Ἔργον Διακονίας»

Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Ἀπολογισμὸς
τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου μας
«Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων»
Κυριακὴ, 28.1.2019 ἐκ. ἡμ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φιλάρετου τοῦ Ἐλεήμονος
Ἑτήσιος Πανηγυρικὴ καὶ εὐχαριστιακὴ Ἄγρυπνία
στὴν Ἱ. Μ. Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν
Παρασκευὴ, 1.12.2018 ἐκ. ἡμ.
«Ὅσο δίνουμε ὑλικά ἢ πνευματικά,
ἐλευθερώνεται ὁ ἐσωτερικὸς μας κόσμος
καὶ γεμίζει μὲ τὴν Παρουσία τοῦ Θεοῦ»...

Ε' Προσκύνημα - Ἐπίσκεψις στὸ «Κ.Α.Α.Π.»
πρῶην «Π.Ι.Κ.Π.Α.», στὴν Βούλα Ἀττικῆς,
φιλοξενοῦνται 75 παιδιὰ μὲ Εἰδικὲς Ἀνάγκες
Πέμπτη, 14.12.2018 ἐκ. ἡμ.
Μέλη τῆς Χορωδίας μας «Ἑλληνορθόδοξη
Κληρονομιά» τραγούδησαν Κάλαντα
καὶ ἄλλα ἐπικάϊρα τῆς Παραδόσεώς μας,
μὲ συνοδεία παραδοσιακῶν ὀργάνων,
πρὸς πνευματικὴ ψυγαγωγία ὄλων...

Προσκύνημα στὴν Ἱερὰ Μονὴ
Ἁγίου Δημητρίου, Ἀμφιάλη Πειραιῶς,
Πέμπτη, 14.12.2018 ἐκ. ἡμ.
ὅπου ἡ ἱερὰ Κάρα καὶ τὰ Λείψανα
τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Ἀμφιάλης
καὶ τὰ σεπτὰ τεκμήρια
τῆς ἀσκητικῆς του βιοτῆς:
κομποσχοίνια, ἀλυσίδες κ. ἄ.

Ἐπίσκεψις στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο
στὸ Χρυσὸ τῆς Φωκίδας
Σάββατο, 9.12. 2018 ἐκ. ἡμ.,
ὅπου μία θαυμαστὴ συλλογὴ 230
ἀντικειμένων: ἀθηντικὲς καὶ λαϊκὲς
φορεσιές, γραβοῦρες, πίνακες, ὄπλα κ.ἄ.

ΙΔ' Προσκύνημα - Ἐπίσκεψις
στὸ Κατάστημα Κράτησης Ἄμφισσας
(150 Κρατουμένους)
Σάββατο, 9.12. 2018 ἐκ. ἡμ.
Στοὺς κρατουμένους Ἀδελφούς μας
τὸ μικρὸ μας οἰκογενειακὸ συγκρότημα
μαζὶ μὲ ἄλλα παιδιὰ ἔπαιξαν καὶ
ἐτραγούδησαν Χριστουγεννιάτικα κάλαντα
καὶ ἄλλα τραγούδια
τῆς λαϊκῆς μας Παραδόσεως.

Χειμερινὴ Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Σουηδία
15-20.2.2019 ἐκ. ἡμ.
Πανηγυρις Ἱ. Μ. Ἁγίας Φιλοθέης
(† Μνήμη: 19η Φεβρουαρίου)
Πρόδος τῆς ταπεινῆς ἱεραποστολικῆς παρουσίας
τῆς Ἐκκλησίας μας
στὴν ὠραία Νύμφη τοῦ Βορρά.

Χειμερινὴ Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Σουηδία
15-20.2.2019 ἐκ. ἡμ.
Ἑνοριακὴ Σύναξις:
Ἐμβάθυνσις στὴν χαρισματικὴ κατανακτικὴ προσευχή.

Πανηγυρις Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος
Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ Ἀττικῆς.
Τετάρτη, 24.1.2019 ἐκ. ἡμ.
Μήνυμα θυσιαστικῆς ἀγάπης καὶ ἀναλήψεως εὐθύνης.

«**Ε**ἰσακήκοα, **Κ**ύριε,
τῆς **Ο**ἰκονομίας Σου τὸ **Μ**υστήριον,
κατενόησα τὰ **Ἔ**ργα Σου
καὶ ἐδόξασά Σου τὴν **Θ**εότητα»

1η Ἰανουαρίου 2019 ἐκ. ἡμ.

Ἄς βιώνουμε συνεχῶς τὴν ἐν **Χ**ριστῷ **Ἀ**νακαίνισί μας!...

Ἡ Ἄσκησις, ἡ **Ἀ**γάπη, ἡ **Τ**απείνωσις, ἡ **Π**ροσευχὴ καὶ ἡ **Θ**εῖα **Κ**οινωνία
ἄς εἶναι ἐπιμελῶς ἐνωμένα **μ**ὲ τὴν τήρησι τοῦ νοῦ μας·
μὲ τὴν συγκέντρωσί του ἀπὸ τὴν διάχυσι· **μ**ὲ τὴν εἴσοδό του στὴν καρδιά μας·
μὲ τὴν ἀφύπνισι τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου·
μὲ τὴν μελέτη τοῦ γλυκυτάτου Ὄνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ,
τῆς μονολογίστου Εὐχῆς·
μὲ τὴν συγκράτησιν καὶ ὀλίγον τῆς ἀναπνοῆς...
Τότε θὰ ἀκούσωμε καὶ θὰ κατανοήσωμε μυστικῶς τὰ ὑπερφυῆ **Μ**υστήρια καὶ
ἐξαισία **Ἔ**ργα τῆς **Ἐ**νσάρκου **Ο**ἰκονομίας τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ!...
Τότε, ἐν καινότητι ζωῆς, θὰ δοξάζωμε
τὸν **Π**ατέρα, τὸν **Υ**ἱὸν καὶ τὸ **Ἅ**γιον **Π**νεῦμα!
«**Κ**αὶ εἶδον **Οὐ**ρανὸν **Κ**αὶνὸν καὶ **Γ**ῆν **Κ**αὶνὴν»
(Ἀποκάλ. κα' 1)

† Περιτομὴ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἁγίου Βασιλείου Μεγάλου
Ἐλάχιστος Διάκονος τῶν τοῦ Χριστοῦ Προβάτων, Λεντίφ Ζωννύμενος
† ὁ Ἰωροποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός

Τὸ Μεγάλο Μυστήριο
Ἄδελφός και Ἄδελφή και Μήτηρ Χριστοῦ
«Οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ»

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ και Φυλῆς Κυπριανοῦ

Δόξα τῷ Πατρί, και τῷ Υἱῷ, και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι!...

Προσκυνῶ και μεγαλύνω και δοξάζω Σε, Θεέ μου, ὡς εὐλογημένον ὄντα, νῦν τε και εἰς τοὺς αἰῶνας!...

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου και Ἀδελφές μου·

Ἐπικαλούμενος τὴν εὐλογία και ὁδηγία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς και τὶς Εὐχὲς τοῦ Ἀειμνήστου Πατρός, Γέροντος και Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 2013), ζητῶ τὶς προσευχές Σας και τὴν προσοχή Σας, προκειμένου νὰ ἐμβαθύνουμε κατὰ τὴν **Μεγάλη Ἡμέρα** αὐτὴ σὲ ἓνα **Μεγάλο Μυστήριο**.

Σὲ ὅλη τὴν Ἱστορία τοῦ Κόσμου, μία μόνο **Γυναίκα** ὑπῆρξε, ἡ Ὅποία ἐπελέγη γιὰ νὰ γίνῃ, κυριολεκτικὰ και φυσικὰ, **Θεογεννήτωρ**.

Ἐκτοτε, ἡ Θεοτόκος, ὡς **Παγκόσμια Μητέρα** και **Μητέρα** τῆς **Ἐκκλησίας**, γεννᾷ τὸν Χριστὸ και Θεὸ μας στὶς καρδιές μας, μὲ ἓναν τρόπο μυστικὸ και χαρισματικὸ.

Μὲ τὸ Ἅγιο Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος δίδεται σὲ κάθε εὐσεβῆ Χριστιανὸ ἡ μεγίστη δωρεὰ νὰ γεννᾷ τὸν Χριστὸ ἐκούσια στὴν καρδιά του, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, μὲ τὴν Θεομητορικὴ Χάρι.

Τοιουτοτρόπως, ὁ Χριστιανὸς ἀναδεικνύεται πνευματικὸς συγγενὴς και οἰκεῖος τοῦ Κυρίου μας, ὅπως Ἐκεῖνος μᾶς βεβαιώνει:

«Ἴδοὺ ἡ μήτηρ μου και οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός και ἀδελφή και μήτηρ ἐστί».

(Ματθ. ιβ' 49-50)

* * *

Φιλόχριστοι Ἀδελφοί και Ἀδελφές μου·

Ναί, τὸ γνωρίζουμε ὅλοι, ἐκτὸς τῆς σωματικῆς συγγενείας ὑπάρχει και ἄλλη πολὺ ὑψηλότερη συγγένεια: ἡ **Πνευματικὴ Συγγένεια**...

Ἐπάρχει ἡ **Πνευματικὴ Οἰκογένεια**, τὰ **Μέλη** τῆς Ὅποίας εἶναι **Μέλη Χριστοῦ**, ἡ δὲ **Πνευματικὴ Μητέρα** εἶναι ἡ **Θεοτόκος**, ἡ **Μητέρα** τῆς **Ἐκκλησίας**.

Ἡ **Νέα Φύσις** μας, ἡ Ὅποία μᾶς ἐδόθη ἀπὸ τὸν **Νέον Ἀδὰμ** –τὸν Χριστὸ μας, και τὴν **Νέαν Εὐάν** –τὴν Παναγία μας, καθιστᾷ τὸν κάθε Χριστιανὸ, ἐφ' ὅσον ὑπακούῃ στὸν Θεὸ και ποιῇ τὸ θέλημά Του, **«Θείας Κοινωνὸν Φύσεως»**, **«Γένος Ἐκλεκτόν, Βασιλείον Ἱερατεύμα, Ἔθνος Ἅγιον»** (πρβλ. Β' Περ. α' 4, Α' Περ. β' 9).

Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἔστω και ἂν εἶναι ἄσημος και ἀφανὴς κατὰ κόσμον, ὁ Χριστὸς μας θὰ τὸν ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων και ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ.

Στὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο χαιρετίζουμε τὴν Θεοτόκο: **«Χαῖρε Ἀύγῃ Μυστικῆς Ἡμέρας»!...**

Ἀὐτὴ ἡ **Μυστικὴ Ἡμέρα** ἔχει ἤδη ἀρχίσει μὲ τὴν Θεογεννήτρια Μητέρα μας... **Μ**έσα στὸ **Μυστικὸ Φῶς** τῆς **Ἡμέρας** Αὐτῆς, τῆς **Αἰωνίου Βασιλείας**, ἡ Παναγία μας γεννᾷ τοὺς **Συγγενεῖς** τοῦ Κυρίου μας, τὴν **Πνευματικὴ Οἰκογένειά** Του.

Εὐγνωμονοῦμε τὴν Θεοτόκο και «ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν»...

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί και Ἀδελφές μου·

Τὸ Μεγάλο Μυστήριο αὐτό, τὸ **Μεγάλο Δῶρο** τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο διὰ τῆς Θεοτόκου και τῆς **Ἐκκλησίας**, νὰ γινώμεθα δηλαδὴ και νὰ εἴμεθα **«Οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ»** (Ἐφ. β' 19), νὰ ἀνήκουμε στὸν **Οἶκον** Του, τὴν **Ἐκ-**

Τὸ ἄφατο Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς Θείας Εὐχαριστίας

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ἀγαπητὲ ἀδελφέ μου πατέρα Γεώργιε·
Συμπρεσβύτερε καὶ Συλλειτουργέ μου·

Κᾶς ἀσπάζομαι ἐν φιλήματι ἀγίῳ, ἐν φιλήματι ἀγάπης καὶ εἰρήνης, ἐν φιλήματι χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἐν φιλήματι εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Σωτῆρα καὶ Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν!

Ἡ ἐπίπονη πορεία Σας πρὸς τὴν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποτελεῖται ἀπὸ μία σειρά θαυμάτων τῆς δεξιᾶς τοῦ Κυρίου μας, κορυφαία ἔκφρασις τῶν ὁποίων εἶναι ἡ σημερινὴ χειροτονία Σας εἰς Πρεσβύτερον καὶ «ὀπηρέτην Χριστοῦ καὶ οἰκονόμον μυστηρίων Θεοῦ» (πρβλ. Α' Κορινθ. δ' 1).

Εἶναι λοιπὸν δικαιολογημένος ὁ πλοῦτος καὶ τὸ πλῆθος τῶν συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα συνεκφράζονται μὲ τὸν πολλαπλὸ ἀσπασμὸ μου στὸ πρόσωπό Σας καὶ κατ' ἐπέκτασιν στὸ πρόσωπο τῆς ἐναρέτου Πρεσβυτέρας Σας, τῆς ἀγαπητῆς ἐν Χριστῷ Φωτεινῆς, ἡ ὁποία ἦταν ὁ καλὸς καὶ πιστὸς συνοδοιπόρος Σας στὴν πορεία Σας ἀπὸ τὴν σκιά τῆς Δυτικῆς Χριστιανοσύνης πρὸς τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσιμης Ὁρθοδοξίας μας.

Καὶ εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος, ὅτι ἐκφράζω τὴν στιγμὴ αὐτὴ τὰ αἰσθήματα, τὴν σκέψι καὶ τὴν θέλησι τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὁ Ὅποιος κυριολεκτικὰ Σᾶς «ἐγέννησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου» (πρβλ. Α' Κορινθ. δ' 15).

Προχθές, ἀργὰ τὸ βράδυ, Τὸν ἐπισκέφθηκα στὴν κλίνη τῆς ἀσθενείας· καὶ ἐκεῖ, στὴν ἡσυχία, τὰ συζητήσαμε ὅλα· εἶχαμε χαρὲς πνευματικές... **Κ**αὶ μὴν ἀμφιβάλλετε καθόλου, ὅτι σήμερα, διὰ τῆς ἀναξιότητός μου, Ἐκεῖνος ἐτέλεσε τὴν Χειροτονία Σας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἐπιθυμοῦσε διακαῶς.

Καὶ εἶπαμε καὶ ἄλλα πολλά... **Μ**ετὰ ἀπὸ ὀλίγες ἡμέρες θὰ εἶναι πάλι μαζί μας, στὸ Μοναστήρι Του, στὸ Κελλάκι Του, στὴν μητρικὴ ἀγκάλη τῆς Ἀχράντου Θεοτόκου, ὅπως ἦταν πάντοτε ἡ εὐχή Του καὶ ἡ προσδοκία Του.

* * *

Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Συν-διάκονε καὶ Σύν-δουλε πατέρα Γεώργιε·

Τὴν προηγουμένη Κυριακὴ εἶχατε λάβει μέρος στὴν Θεία Λειτουργία, κατὰ τὴν ὁποία ἐχειρο-

κλήσιαν, νὰ ἀποτελοῦμε τὴν Οἰκογένειάν Του, τὸ Σῶμά Του, μᾶς ὀδηγεῖ σὲ μία βαθεῖα αἴσθησι εὐδύνης.

Ἄρά γε, βιώνουμε τὸ Μυστήριον τῆς Οἰκειότητός μας μὲ τὸν Θεό;... **Ἦ**πακούομε στὸ θέλημα Του, ὥστε ἡ Χάρις Του, διὰ τῆς Θεοτόκου, νὰ μᾶς δίδῃ, τὴν αἴσθησι τῆς Οἰκειότητος καὶ Ἐνότητος μὲ τὸν Θεό;... **Ἀ**ποτελεῖ τοῦτο ἀπόλυτη προτεραιότητα στὴν ἐπίγεια ζωὴ μας;...

Καὶ τὸ κυριώτερο: **Ἄ**ρά γε, δυνάμεθα μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Παῦλο νὰ ἐπαναλαμβάνουμε: «Ζῶ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός»; (Γαλ. β' 20).

Εἶθε νὰ μᾶς διακατέχη ἡ καλὴ αὐτὴ ἀγωνία, τὸ σωτήριο Ὁραμα νὰ γεννᾶται ὁ Χριστὸς

καὶ Θεὸς μας μέσα στὶς καρδιές μας, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὥστε νὰ ἀκοῦμε μὲ βεβαιότητα τὴν μυστικὴ φωνὴ τοῦ Σωτῆρος μας: «Ἀδελφὸς καὶ Ἀδελφὴ καὶ Μητῆρ μου εἶ», εἴσελθε εἰς τοὺς Γάμους τοῦ Ἀρνίου, εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν... Ἀμήν!

† Ἁγία Γέννησις
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2018

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν
ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας,

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

τονήθη ὁ ἀγαπητός μας πατέρας Κωνσταντῖνος· τότε, στήν προσφώνησί μου, εἶχα δώσει ιδιαίτερη ἔμφασι σέ δύο μεγάλες ἀλήθειες, τίς ὁποῖες Σᾶς προτρέπω ταπεινὰ καί ἀδελφικὰ νὰ μὴ λησμονήτε ποτέ κατὰ τὴν ἄσκησι τῆς οὐρανοδρόμου Διακονίας Σας.

Νὰ μὴ λησμονήτε ποτέ, ὅτι «τὰ χέρια τοῦ Ἱερέως εἶναι φορεῖς θεϊκῆς Φωτιᾶς» καί ὅτι «ἡ Ἄχραντος Θεοτόκος εἶναι “συλλειτουργγός” του» (Λόγος Δ΄, 3/16.12.2007).

Σήμερα, θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ στρέψω τὴν προσοχή Σας σὲ δύο γεγονότα σύγχρονά μας, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἔχω τὴν πεποίθησι, ὅτι θὰ ἐμβαθύνετε, ὅπως βεβαίως καί ὅλοι μας, στὸ ἄφατο Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἡ Ἀγιοτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἦταν ἀνέκαθεν λειτουργιοκεντρική, μυστηριοκεντρική· ὅλες οἱ δραστηριότητές Της εἶχαν καί ἔχουν ὡς ἀρχὴ καί τέλος τὸ Ἱερὸ Θυσιαστήριον· ἡ ὀριζόντια διάστασί Της τέμνεται μὲ τὴν κάθετη διάστασί Της ἀκριβῶς στήν Ἁγία Τράπεζα, στὸ ὑπερφυῆς καί καρθαρικὸ καί φωτιστικὸ καί θεωτικὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας· ἀλλὰ καί ὅλα τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκπηγάζουν ἀπὸ τὴν θεοῖδρυτη καί θεοπαγῆ αὐτὴ Πηγὴ τοῦ φρικτοῦ Θυσιαστηρίου.

Ἡ Θεία Λειτουργία ἀνοίγει τίς πύλες τοῦ Παραδείσου, προκειμένου νὰ κοινωνήσωμε μὲ τίς Ἄκτιστες Ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ· ἐπίσης ὁμως, ἀνοίγει καί τίς πύλες τοῦ ζοφεροῦ Ἄδου, ὥστε τὸ Ἄκτιστο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως νὰ εἰσδύσῃ ἐκεῖ καί νὰ νικήσῃ τὸ κράτος τοῦ θανάτου.

Θὰ ἀναφέρω καί πάλι ἓνα γεγονός, τὸ ὁποῖο εἶχα ἐπικαλεσθῆ πρὸ μηνὸς περίπου σὲ ἄλλη συνάφεια, διότι τεκμηριώνει ἀπόλυτα τὴν μυστηριο-κεντρικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας μας

«Πρὸ ἐτῶν, ἓνας νεαρὸς Ἱερεὺς διηγήθηκε τὰ ἐξῆς τρομερά:

Ἡ μητέρα μου, ποὺ δὲν ἠθελε ὁ γιὸς τῆς νὰ γίνῃ παπᾶς, στὸν τρίτον χρόνον ἀπὸ τὴ χειροτονία μου, πέθανε. Στὸν θάνατό τῆς, ὡς Ἱερεὺς ἐγὼ ὁ γιὸς τῆς, δὲν εἶχα δώσει μεγάλη σημασία. Ἐκαὶ ὅσα εἶναι ἀπαράιτητα καί τίποτα περισσότερο ἀπ’ αὐτό.

Ἐνα ἀπογευματάκι, πρὸς τὸ σούρουπο, περνοῦσα ἔξω ἀπὸ τὸ Κοιμητήριον. Σκέφθηκα λοιπόν: “Ἄν πάω νὰ τῆς ἀνάψω τὸ καντηλάκι;” Πράγματι τὸ ἄναψα καί κάθησα σὲ μιὰ πέτρα. Ἄν εἶχα μαζί μου ὁμως πετραχήλι κι ἔτσι δὲν τῆς διάβασα Τρισάγιο.

Σὰν νὰ ζαλίστηκα ὁμως λίγο καί ζαφνικὰ νόμισα ὅτι ἄρχισαν νὰ ἀνοίγουν οἱ τάφοι, νὰ σηκώνωνται τὰ νεκρὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων καί νὰ φωνάζουν!...

– **ΒΟΗΘΕΙΑ! ΒΟΗΘΕΙΑ**, Ἱερεῖς τοῦ Ἱψίστου, βοήθεια..., Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, βοήθεια!... Λειτουργίες, προσευχές, Μνημόσυνα, Τρισάγια... **ΒΟΗΘΕΙΑΑΑΑΑ**, χριστιανοί!!

Σὲ λίγο τρομαγμένος βλέπω καί τὴν μάνα μου:

ΒΟΗΘΕΙΑ, γυιέ μου, μοῦ εἶπε, βοήθεια! **Βοήθεια**, τώρα ποὺ εἶσαι παπᾶς, βοήθεια γιὰ ὅλους, βοήθεια, βοήθεια!!!...

Καί ἔπεσε ἐπάνω μου σπαράζοντας ἀπὸ κραυγὲς ἀπελπισίας, ζητῶντας βοήθεια γιὰ τὴν ψυχὴ τῆς.

Τότε συνῆλθα τρομαγμένος... Εἶχε πλέον βραδυάσει... Ἐφυγα τρέχοντας... Σχίσθηκαν καί τὰ ράσα μου... Καί ἀπὸ τὴν τρομάρα μου ὅλη τὴ νύχτα δὲν κοιμήθηκα.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωὶ εἶπα στὴν πρεσβυτέρα μου: “Κοίταξε νὰ δῆς. Γιὰ τρία χρόνια θὰ λειτουργῶ κάθε μέρα, ἀκόμα καί τίς Σαρακοστές, γιὰ τὴ μάνα μου, γιὰ ὅλους τοὺς πεθαμένους, γιὰ ὅσους εἶναι γραμμένοι ἐκεῖ, στὸ Κοιμητήριον, καί γιὰ ὅσα ὀνόματα κεκοιμημένων θὰ μοῦ δίνουν ἀπὸ δῶ καί πέρα”.

Ἐκαὶ χίλιες ἑκατὸ Λειτουργίες συνεχῶς, χωρὶς διακοπή!

Χίλια ἑκατὸ Μνημόσυνα μὲ κόλλυβα, μὲ Τρισάγιο, μὲ ὅ,τι ἔπρεπε κάθε μέρα!

Πολλὲς φορὲς τίς νύχτες ἔβλεπα τίς ψυχὲς νὰ μοῦ λένε “εὐχαριστῶ”, ἄλλες γιατί ζεδύψασαν, ἄλλες γιατί δροσίστηκαν, ἄλλες γιατί χόρτασαν, ἄλλες γιατί ζεστάθηκαν μέσα στὶς παγωνιές! “Ἐὐχαριστῶ, ζεστάθηκα, παπᾶ μου”, μοῦ ἔλεγαν, “κρύωνα, ζε-

στάθηκα, σ' εὐχαριστῶ". **Ἄλλες** μὲ εὐχαριστοῦσαν, γιατί εἶδαν λίγο φῶς καὶ ἄλλες κρατοῦσαν ψωμάκια στὰ χέρια...

Γιὰ σκεφθῆτε... **Φωνάζουν** οἱ ψυχὲς **ΒΟΗΘΕΙΑ!** **Ἡ** μάνα μου, ὁ πατέρας μου, ἡ μάνα σου, ὁ πατέρας σου, ὁ ἀδελφός σου, ἡ γιαγιά σου, ὁ παππούς σου..., φωνάζουν **ΒΟΗΘΕΙΑ!** **Τί** κάνουμε ὅλοι μας γι' αὐτούς;»¹.

Ὑπὸ τὸ φῶς ὅλων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔχω ἤδη ἀναφέρει, εἶναι πλεον ἄρκετὰ εὐκολο νὰ κατανοήσουμε τὸ βάθος τῆς ἀπαντήσεως ἐνὸς ὀρθοδόξου Ἱερέως σὲ ἓναν προτεστάντη Πάστορα.

Κάποτε ἓνας προτεστάντης Πάστορας βρῆκε ἓναν Ρῶσο Ἱερέα, σεβάσμιο καὶ εὐλαβῆ, καὶ τοῦ λέγει:

– **Ἐμεῖς** κάνουμε φιλανθρωπίες, κάνουμε γηροκομεῖα, κάνουμε ὀρφανοτροφεία, αἰθουσες, νοσοκομεῖα, ὀργανώνουμε συναυλίες μὲ πὸπ καὶ ρὸκ μουσικὴ καὶ γεμίζουν τὰ στάδια ἀπὸ νέους. **Κάνουμε** ἐκδρομές, ὀρειβασίες, τουρισμό... **Ἐπεμβαίνουμε** ἀκόμα καὶ στὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου καὶ τῶν ἐθνῶν μας... **Εἴμαστε** γεμάτοι ἀπὸ ζωὴ καὶ δραστηριότητες!...

Ἐσεῖς, τί κάνετε;

Ὅα μποροῦσε βέβαια καὶ ὁ Ρῶσος Ἱερεὺς νὰ ἀπαντήσῃ, ὅτι καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει φιλανθρωπικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητες, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Βασιλειάδα, μέχρι τὰ τόσα ἔργα ποὺ ἐπιτελεῖ κάθε Ἱερὰ Μητρόπολις ἀφανῶς.

Ἀλλὰ δὲν ἀπάντησε ἔτσι! **Στὸ** “ἔσεῖς τί κάνετε;” ἀπάντησε ἀλλιῶς:

– **Ἐμεῖς** τί κάνουμε; **Ἐμεῖς** κάνουμε **ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ!**!...

Καὶ ἡ Θεία Λατρεία γεμίζει δωρεὰν τὸν Παράδεισο καὶ ἀδειάζει τὴν κόλασι. **Αὐτὸ** κάνουμε: Θεία Λειτουργία!»².

***

Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφε καὶ Συμπρεσβύτερέ μου πατέρα Γεώργιε:

Σὰς εὐχομαι ἐγκάρδια νὰ Σὰς διακατέχη πάντοτε ἡ βαθεῖα συναίσθησις τῆς κεντρικότη-

τος τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας: ὅταν θὰ λειτουργήτε «μετὰ φόβου Θεοῦ, Πίστεως καὶ Ἀγάπης», θὰ εἰσέρχεσθε στὰ ἱερὰ ἄδυστα τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας: καὶ τότε, θὰ συνειδητοποιήτε, ὅτι **ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, ζώντων καὶ τεθνεώτων, κρέμεται κυριολεκτικὰ στὰ χέρια Σας, στὰ χέρια τῶν Ἱερέων.**

Τὸ ἀκόλουθο γεγονός θὰ ἐπισφραγίσῃ τὶς ἀδελφικὲς μου παραινέσεις καὶ θὰ τεκμηριώσῃ τὶς ἐκ πρώτης ὄψεως τολμηρὲς αὐτὲς σκέψεις μου.

Ἦταν Κυριακή. Σ' ἓναν Ναὸ τῆς ἐπαρχίας λειτουργοῦσαν τρεῖς Ἱερεῖς. **Μετὰ** τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἀφοῦ μοιράσθηκε τὸ Ἀντίδωρο, ὁ ἓνας ἐξ αὐτῶν ἔκαμε Κατάλυσι τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, ἔφαγε δηλαδὴ ὅλο τὸ ὑπόλοιπο μαζί μὲ τὶς μερίδες τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων, καθὼς καὶ τὶς μερίδες ποὺ ἀντιπροσώπευαν τὰ ὀνόματα ζώντων καὶ κεκοιμημένων, ὅλα ποτισμένα καὶ ζυμωμένα μὲ τὸ Αἶμα τοῦ Χριστοῦ. **Τελειώνοντας,** σκούπισε κατάχλωμος μὲ τὸ μάκτρο τὸ Ἅγιο Ποτήριον, ἔπλυνε τὰ χέρια του τρέμοντας καὶ σὲ μιὰ κατάστασι ἐκτὸς ἑαυτοῦ ζάπλωσε μπροστὰ στὴν Ἁγία Τράπεζα. **Ἐφαίνετο** πὼς δὲν ἄντεχε ἄλλο...

Ὑστερα ἀπὸ ὦρα, ποὺ συνῆλθε ὁ Ἱερεὺς, τὸν ρώτησε ὁ γιὸς του:

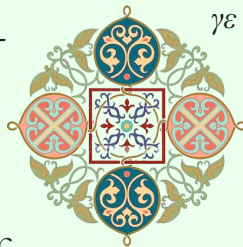
– **Τί** ἔπαθες, πατέρα; **τί** σοῦ συνέβη;...

Κι ἐκεῖνος τοῦ ἀπάντησε:

– **Παιδί** μου, κατὰ τὴν Κατάλυσι τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου συνέβη μέσα στὰ στήθη μου, στὸ βάθος ἐκεῖ τῆς καρδιάς μου, ἓνα συγκλονιστικὸ γεγονός, σὰν νὰ ἐγένετο ἓνα δικαστήριον, μιὰ δίκη.

– **Τί** δικαστήριον, πατέρα; ζαναρώτησε ὁ γιὸς του.

– **Νά,** παιδί μου, **οἱ ψυχὲς τῶν πεθαμένων,** ποὺ μνημονεύσαμε στὴν Ἁγία Πρόθεσι καὶ κυρίως στὴν εἰδικὴ Εὐχὴ τῆς Ἀναφορᾶς μετὰ τὸν Καθαγιασμὸ τῶν Τιμίων Δώρων, **ἐκλιπαροῦσαν** γιὰ ἔλεος καὶ σωτηρία. **Οἱ** δὲ ψυχὲς τῶν ζώντων ζητοῦσαν, **τρόπον** τινά, **τὴν ἐκπλήρωσι** τῶν **αιτημάτων** τους. **Αὐτὸ** μὲ ἔλειωσε καὶ δὲν

τὸ ἀντεῖξα... **Γ**ι' αὐτὸ καὶ ζάπλωσα τελείως ἐξαντλημένος.

Αὐτὸ εἶπε στὸ παιδί του. **Σ**τὸν Πνευματικό του προσωπικά καὶ στὴν ἐρώτησί του πῶς ἐνοιωθε αὐτὸ τὸ δικαστήριο, τοῦ ἀπάντησε:

– **Ἦταν φοβερὰ συγκλονιστικὸ νὰ αἰσθάνεσαι καὶ νὰ βλέπης ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τὶς ψυχὰς τῶν πεθαμένων νὰ ἀπλώνουν τὰ χέρια τους καὶ νὰ ἐκλιπαροῦν, φωνάζοντας ἀπεγνωσμένα: ΕΛΕΟΣ! ΕΛΕΟΣ! ΕΛΕΟΣ!!!..., ἀλλὰ καὶ τὶς ψυχὰς τῶν ζώντων μὲ πολὺ πόνον νὰ παρακαλοῦν γιὰ τὰ διάφορα αἰτήματά τους.** Ἄλλοι γιὰ θεραπεία καὶ ἀνάρρωσι ἀρρώστων, ἄλλοι γιὰ τὴν λύσι οἰκογενειακῶν δραμάτων, ἄλλοι γιὰ τὰ ἀπειλούμενα διαζύγια καὶ ὁμόνοια στὸ σπίτι, ἄλλοι γιὰ φωτισμὸ τῶν παιδιῶν τους καὶ ἄλλα πολλὰ αἰτήματα (Διότι, ὅπως γνωρίζουμε, τὰ προβλήματα καὶ τὰ βάσανα τῶν χριστιανῶν μας εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα. Μόνον ὁ Θεὸς γνωρίζει τί πόνον καὶ τί λαχτάρα κρύβει τὸ κάθε χαρτάκι μὲ τὰ ὀνόματα).

Ἦπῃρχε ὁμως καὶ μία ἄλλη αἴσθησις... ὅτι ἓνα πλῆθος ἀπὸ λευκοφορεμένους Ἱερεῖς, κατερχόμενοι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μετὰ τὸν Καθαγιασμὸ στὰ ἐπίγεια Θεοσυστήρια, τρέχοντας πότε στὰ μὲν καὶ πότε στὰ δεξιά, ἐπαιρναν τὰ διάφορα αἰτήματα καὶ τὰ προσκόμιζαν στὸ θρόνον τῆς Χάριτος, στὸ θρόνον τοῦ ἐπουρανοῦ Θεοσυστηρίου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

– **Καλά,** ζαναρώτησε ὁ Πνευματικός, ποῦ ἦπῃρχε ἡ αἴσθησις τοῦ δικαστηρίου;

Καὶ τοῦ ἀπάντησε:

– **Στὴν διάχρητη παρουσία τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ποῦ ἄλλοτε ἐξέφραζε κατὰ κύριον λόγον τὴν ἀπειρη φιλανθρωπία, ἀγαθότητα καὶ μακροθυμία Του, καὶ ἄλλοτε ἓνα εἶδος λύπης –ἀνθρώπινα τὸ λέγω, διότι δὲν μπορῶ μὲ λόγια νὰ τὸ ἀποδώσω– γιὰ τοὺς αἰρετικούς, τοὺς θεομάχους καὶ τοὺς ἀμετανόητους ἀμαρτωλοῦς.**

Καὶ τότε μιὰ πηγαία κραυγὴ βγήκε μέσα

ἀπὸ τὰ σπλάγχνα μου: **“Θεέ μου, ἐλέησε τὸν κόσμον σου καὶ μένα τὸν ἀμαρτωλό!...”.**

Καὶ ἦταν τόσο ζωντανὴ ἡ αἴσθησις καὶ τὸ βίωμα, ποῦ μὲ διέλυσε, μὲ ἔλειωσε σὰν κερὶ καὶ ἔπεσα κάτω... Ἄχ, πάτερ μου! Πῶς θὰ σταθοῦμε ἐμεῖς οἱ ταλαίπωροι κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ μπροστὰ στὸ φοβερὸ Του Βῆμα;»³.

* * *

Ἀγαπητὲ Συν-διάκονε καὶ Σύν-δουλε ἐν Χριστῷ πατέρα Γεώργιε:

Συνεχίσατε νὰ ἀναβαίνετε τὴν θεωτικὴν ἀνάβασίν Σας στὸ Ὄρος Θαβῶρ, στὸ φωτόλουστον Ὄρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· ἡ ἀνάβασί Σας θὰ εἶναι σταυρο-αναστάσιμος, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ χαρακτήρας τοῦ Φιλοκαλικοῦ Ἠθους τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας.

Ἡ χαρμολύπη θὰ Σᾶς ὀδηγή στὴν ὄλο καὶ βαθύτερη ἐμπειρικὴ βίωσι τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μυστηρίου τῆς Θεοτόκου· τὰ τρία αὐτὰ Μυστήρια διακρίνονται ἀχωρίστως καὶ ἐνώνονται ἀσυγχύτως καὶ βιώνονται συγκλονιστικὰ ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας.

Ἀναβαίνετε, λοιπόν, ἀναβαίνετε!..., πατέρα Γεώργιε, ψάλλοντες μυστικῶς: **«Ἀάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, Κύριε, τὸ φῶς Σου τὸ αἰδίων· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα Σοι!».**

Ἡ Πάναγνος Μητέρα τοῦ Θεοῦ νὰ Σᾶς ἐνισχύ στὴν θεωτικὴ αὐτὴ ἀνάβασί Σας, ὥστε νὰ συν-ανυψώνεται μὲ Σᾶς ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ φωτῶνυμος στὴν μυστικὴ ἔνωσί του μὲ τὸ Τρισήλιον Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ πολυτίμητος εὐχή τοῦ πολυχαρίτου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ νὰ εἶναι πάντοτε, διὰ τῆς Θεοτόκου, μαζί Σας!

† Κυριακὴ Γ' Λουκά, 10/23.12.2007

† Ἁγίων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου

1. Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Ἑρμηνεία στὴν Θεῖα Λειτουργία μέσα ἀπὸ Πραγματικὰ Γεγονότα καὶ Ἑμπειρίες Ἁγίων Ἱερέων, Μοναχῶν καὶ Πιστῶν, Πειραιᾶς 2003, σελ. 170-171, § 78.

2. Αὐτόθι, σελ. 181, § 83.

3. Πρβλ. αὐτόθι, σελ. 388-389, § 159.

➔ **Συνέχεια από την σελ. 10 • ύποσημ. «1919-2019...»**

τὸ Οὐκρανικό», περιοδ. «**Θεοδρομία**», Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2018, σελ. 379 καὶ 385.

3. Στήβεν Ράνσιμαν (Runciman), Ἡ μεγάλη Ἐκκλησία ἐν αἰχμαλωσίᾳ (The Great Church in Captivity, 1968).

4. Ἀνδρέου Θεοδώρου († 2004), «*Ἡ Ὁρθόδοξία Χθὲς καὶ Σήμερον*», σελ. 21, ἐκδ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», Ἀθήναι 1973.

5. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, *Πρὸς Ἀκίνδονον Ἀντιρρητικός Α'*, *Κεφάλαιον ΙΒ'*, § 61. • «**Αἰῶ**» • πάλιν, λοιπόν, προσέτι.

6. Βλ. ὑποσημ. 5.

7. Ἀνδρέου Θεοδώρου († 2004), *ἐπιστολὴ* στὴν ἑφημερ. «**Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια**» Ἀθηνῶν, 16.12.1988, σελ. 7.

8. Ζ' Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 349Ε, στλ. 356Α· Σ.Μ.Π.Σ. τ. Β', σελ. 866 καὶ 867, *Πράξις Ζ'*.

9. Τῆς Αὐτῆς, Mansi τ. 13, στλ. 376Α· Σ.Μ.Π.Σ. τ. Β', σελ. 873, *Πράξις Ζ'*.

10. Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Ζήση, «*Ἀνησχητικές Ἐξελίξεις...*», περιοδ. «**Θεοδρομία**», Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2003, σελ. 275, 277-278.

11. Γράφωμε «δῆθεν», διότι ἡ σοβαρὰ ἔρευνα, βάσει τῶν πηγῶν, μαρτυρεῖ τὰ ἀντίθετα. • Βλ. ἐνδεικτικῶς: **Πρεσβυτέρου Πέτρου Alban Heers**, «*Οἱ Ἱεραποστολικὲς Καταβολὲς τοῦ Συγχρόνου Οἰκουμενισμοῦ – Ὁρόσημα στὴν πρὸ τοῦ 1920 πορεία του*», περιοδ. «**Θεοδρομία**», Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2005, σελ. 227-252.

12. Γρηγορίου Λαρεντζάκη, «*Βασικαὶ ἀρχαὶ τηρήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος – Ὁρθόδοξοι Ἀπόψεις*», στὸ «**Ε.Π.Ε.Θ.Χ.**», τ. Α', σελ. 351-365, *Κεφάλ. ΙΙΙ*, ἐν Ἀθήναις 1987.

13. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου – Εὐαγγελίας Α. Βαρέλλα, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*, (σελ. 332-336), σελ. 54 καὶ 55. • Ἡ *Ἐγκύκλιος* ἔδιδε ἓνα «*σχέδιον πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν*», τὶς ὁποῖες προέτεινε, «*ἐξ ἑνδεκα σημείων ἀποτελούμενον*».

14. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτση, Ἡ Συμβολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν ἰδρυση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, σελ. 21, ἐκδ. «**Τέρτιος**», Κατερίνη 1988.

15. Αὐτόθι, σελ. 22.

16. Αὐτόθι, σελ. 193.

17. Περιοδ. «**Ἐπίσκεψις**», ἀριθμ. 615/30.11.2002, σελ. 7-15: «*Ἐπιστημονικὸ Συμπόσιο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς ἐξαπολύσεως τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1902 ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'*».

18. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου – Εὐαγγελίας Α. Βαρέλλα, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 57.

19. Γέροντος Θεοκλήτου Διονυσιάτου (†), τρία ἄρθρα: ἑφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθμ. 1494/28.2.2003, σελ. 3· ἑφημερ. «**Χριστιανικὴ**», ἀριθμ. 658 (971)/15.5.2003, σελ. 8 καὶ ἀριθμ. 659 (972)/29.5.2003, σελ. 10· ἑφημερ. «**Χριστιανικὴ**», ἀριθμ. 663 (976)/24.7.2003, σελ. 9-10.

20. Ἀλεξάνδρου Σ. Κορακίδου (Δρος Θ.), Ὁρθόδοξία καὶ Ζωὴ – Παραπλανήσεις, σελ 212, Ἀθήνα 2004.

21. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου – Εὐαγγελίας Α. Βαρέλλα, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 366-367, ἐκδ. «**Π.Ι.Π.Μ.**», Ἀνάλεκτα Βλατάδων – 47, Θεσσαλονίκη 1996.

22. Αὐτόθι, σελ. 332-336· σελ. 55.

23. Γρηγορίου Λαρεντζάκη, «*Βασικαὶ ἀρχαὶ τηρήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος – Ὁρθόδοξοι Ἀπόψεις*», στὸ «**Ε.Π.Ε.Θ.Χ.**», τ. Α', σελ. 351, *Κεφάλ. ΙΙΙ*, ἐν Ἀθήναις 1987.

24. Βλ. ὑποσημ. 22.

25. Διονυσίου Μ. Μπατιστάτου (ἐπιμελ.), Πρακτικὰ καὶ Ἀποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξου Συνεδρίου (10.5-8.6.1923), σελ. 189, Ἀθήναι 1982.

26. Βλ. ὑποσημ. 20.

27. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτση, Ἡ Συμβολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν ἰδρυση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, σελ. 53-64 καὶ σελ. 236-250, ἐκδ. «**Τέρτιος**», Κατερίνη 1988.

• **Τοῦ Αὐτοῦ**, Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ Οἰκουμένη – Ἐπίσημα Πατριαρχικὰ Κείμενα, σελ. 47-51, ἐκδ. «**Τέρτιος**», Κατερίνη 1989.

28. «Ἐπισκοπελιανὴ ἢ Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία» ὁ ἀμερικανικὸς (Η.Π.Α.) κλάδος τῶν Προτεσταντῶν Ἀγγλικανῶν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

29. Κύριοι ἐκφρασταί, ἐκτὸς τῶν δύο συνδικῶν ἐκφράσεών της (1919, 1920), εἶναι ὁ **π. Σέργιος Μπουλγκάκωφ**, ὁ **Ἰωάννης Καρμύρης** καὶ οἱ **μητροπολίτης Ἑλβετίας Λαμασκηνὸς** (†) καὶ **Περγάμου Ἰωάννης**.

• **Βλ.** Γ.Α. Γαλίτη, «*Ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ Ἐκκλησίες*», περιοδ. «**Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς**», ἀριθμ. 755/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1994, σελ. 537 καὶ 543· περιοδ. «**Ἐπίσκεψις**», ἀριθμ. 523/31.10.1995, σελ. 13, ἀριθμ. 260/15.10.1981, σελ. 13-14, ἀριθμ. 517/30.4.1995, σελ. 10 καὶ ἀριθμ. 518/31.5.1995, σελ. 16· περιοδ. «**Ἐκκλησία**», ἀριθμ. 7/1.5.1988, σελ. 267α· **Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου**, Ὁρθόδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις, **Σειρὰ Β-2**, σελ. 20-22, Ἀθήνα 1997.

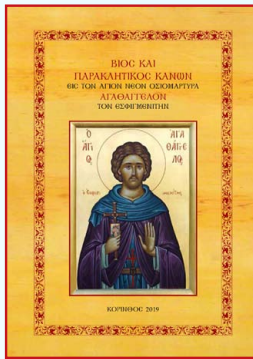
30. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτση, Οἰκουμενικὸς Θρόνος..., ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 48.

31. Αὐτόθι, σελ. 49.

32. Κύριοι ἐκφρασταί: ὁ **Ἰωάννης Καρμύρης** καὶ ὁ **μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης**.

• **Βλ.** **Ἰωάννου Καρμύρη**, Δογματικῆς Τμῆμα Ε', Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία, σελ. 241, 242 καὶ 243, Ἀθήναι 1973· **Professor John Zizioulas**, «*Orthodox Ecclesiology and the Ecumenical Movement*», περιοδ. «**Sourozh**», No 21/August 1985, pp. 16-27·

■ **Τὴν «Βαπτισματικὴ Θεολογία»** ἔχει ὡς θεμέλιό του τὸ «**Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν**»· αὐτὴν διεκήρυξε ὁ **Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β'** τὸ 1995· αὐτὴν εἶχε διακηρύξει δι' Ἐγκυκλίου ὁ **πατριάρχης Δημήτριος** τὸ 1974· αὐτὴν ἐπίσης ἔχουν διακηρύξει ἐπισημότατα τὸσον ὁ **πατριάρχης Βαρθολομαῖος** τὸ 1995, ὅσον καὶ ὁ **πατριάρχης Ἀντιοχείας Ἰγνάτιος** τὸ 1987. ➔

**Βίος καὶ
Παρακλητικὸς Κανὼν
εἰς τὸν Ἅγιον Νέον
Ὁσιομάρτυρα
Ἀγαθάγγελον
τὸν Ἐσφιγμενίτην
† 19.4.1819**

**Πόνημα: † Σεβασμ. Μητρο-
πολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
κ. Κυπριανοῦ.**

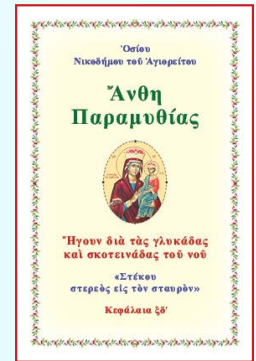
**Ἔκδοσις / Ἐπιμέλεια: Ἐλευθερίου Χαμπεση.
Κόρινθος, 2019, σελ. 32 (14 x 20,5 ἐκ.).**

**Ὁσίου Νικοδήμου
τοῦ Ἀγιορείτου**

Ἄνθη Παραμυθίας

**Ἦγουν διὰ τὰς γλυκάδας
καὶ σκοτεινάδας τοῦ νοῦ**

**Ἔκδοσις: Ἱεράς Μητροπόλεως
Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἔκδοσις γ',
Ὀκτώβριος 2018, σελ. 48
(10 x 15 ἐκ.).**

**Πρὸς Παραμυθίαν τῶν ἔρωτι θεῖω πεπερωμένων.
Ἀπάνθισμα καὶ ἀντιγραφή, ἔν τισι δὲ μέρεσιν
ἀπλοποιήσις καὶ διαμόρφωσις, ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ
Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου: «Ἄόρατος Πόλε-
μος» καὶ «Γυμνάσματα Πνευματικά».**

**Ποία ἢ διαφορὰ μεταξὺ Ἀληθοῦς Εὐλαβείας καὶ
αἰσθητῆς εὐλαβείας.**

**Ὅρος τοῦ Γολγοθᾶ-Σταυροῦ καὶ Ὅρος τοῦ Θαβώρ-
Μεταμορφώσεως.**

**Ὁ Ἀνθολόγος † π. Κ. Α.
(† ὁ Ω. ρ Φ. Κ.)**

• **Βλ. Γεωργίου Ν. Λαιμόπουλου** (ἐπιμελ.), Ἡ Ζ' Γενική Συνέλευση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, Καμπέρρα-Φεβρουάριος 1991/Χρονικό, Κείμενα, Ἀξιολογήσεις, ἐκδ. «Τέρτιος», σελ. 136 («Τελικὴ Ἐκθεση»), Κατερίνη 1992· Ἐγκύκλιος «Ἴνα πάντες ἐν ᾧσιν / Ut Unum Sint», 25.5.1995, § 66· περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἕκτακτον φύλλον/14.4.1974· περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθμ. 520/31.7.1995, σελ. 20· περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθμ. 370/15.1.1987, σελ. 8-13.

33. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου – Εὐαγγελίας Α. Βαρέλλα, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 91-95, ἐκδ. «Π.Ι.Π.Μ.», Ἀνάλεκτα Βλατάδων – 47, Θεσσαλονίκη 1996.

34. Αὐτόθι, σελ. 93.

35. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτσι, Ἡ Συμβολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου..., ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 96.

36. Ἀντωνίου Μ. Παπαδοπούλου, Ἡ Στάσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐναντι τῶν Σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς Ἑτεροδόξους, στό: Μαρτυρία καὶ Διακονία τῆς Ὁρθοδοξίας Σήμερα, τ. II, σελ. 86-87, ἐκδ. «Ἀδελφῶν Κυριακίδη», Θεσσαλονίκη 1998.

37. Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Α. Στράγκα, Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἱστορία, ἐκ πηγῶν ἀψευδῶν (1817-1967), τ. Β', σελ. 903. Ἀθήναι 1970. • Ἡ «Ἐκθεσις»: σελ. 901-917.

■ Ἐπιπροσθέτως, ἡ οἰκουμενιστικὴ προοπτικὴ τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου εἶναι καταφανῆς τόσο στὸν Ἐνθρονιστήριον Λόγον αὐτοῦ (1923, Μάρτιος), ὅσο καὶ στὸν ἐκφωνηθέντα ἐπὶ τῆ κοιμήσει αὐτοῦ ὑπὸ ἀρχιερέως Ἐπικήδειον Λόγον (23.10.1938), ἐπίσης δὲ καὶ ἐξ ὧσων γράφει ὁ ἴδιος ὡς Ἱστορικός.

• **Βλ. Παύλου Μοναχοῦ Κυπρίου,** Νεοσημερολογισμὸς – Οἰκουμενισμὸς, σελ. 60, ἐκδ. «Κ.Γ.Ο.», Ἀθήναι 1982· περιοδ. «Ἐκκλησία», ἀριθμ. 43-44/29.10.1938, σελ. 355· Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, σελ. 192, ἐκδ. «Α.Δ.Ε.», ἐν Ἀθήναις 1954.

38. Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Α. Στράγκα, ἐνθ' ἄνωτ., τ. Δ', σελ. 2817 καὶ 2823, Ἀθήναι 1972· τ. Ε', σελ. 3148-3200, 3199, 3170, 3171, 3178, 3172, 3182, Ἀθήναι 1974.

39. Βλ. ὑποσημ. 38.

40. Βλ. «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν Κόσμον», Official Documents of the Holy and Great Council of the Orthodox Church, <https://www.holycouncil.org/-/rest-of-christian-world>

• **Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου,** «Ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης καὶ τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν», περιοδ. «Θεοδρομία», Ἰούλιος-Δεκέμβριος 2016, σελ. 557-565·

• **Ἀλεξάνδρου Τσβετκόβ** (Θεολόγου), «Ἡ Δίηλωση τοῦ Τορόντο καὶ ἡ Σύνοδος τοῦ Κολυμβαρίου», περιοδ. «Θεοδρομία», Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 2017, σελ. 597-611·

• **Mihai-Silviu Chirila** (Θεολόγου), «Ἐκκλησιολογικὲς Συνέπειες τῆς ἐπικύρωσις τοῦ αἰρετικοῦ κειμένου “Ἡ Δίηλωση τοῦ Τορόντο” ἀπὸ τὴν ψευδοσύνοδο τῆς Κρήτης», περιοδ. «Θεοδρομία», Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2018, σελ. 323-357.

41. Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, PG τ. 44, στλ. 504Α, Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν Ψαλμῶν, Τὸ Δεύτερον Βιβλίον, Κεφάλαιον Ε'.

42. Ἁγίου Ἰγνατίου Θεοφόρου, PG τ. 5, στλ. 912ΑΒ, Πρὸς Ἡρώνα Διάκονον Ἀντιοχείας, § II. □

Ἔκθεση Πεπραγμένων
τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν
«Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων»

Τρίμηνον Δ': Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος 2018

- 1. Προσφορὲς Οἰκονομικῆς Βοηθείας:** α. Διάφορα Γενικά Ἔξοδα. β. Πρὸς ἐνδεεῖς Ἀδελφούς μας, γιὰ τὴν πληρωμὴ ἐνοικίων, λογαριασμῶν, νοσοκομειακῶν ἐξόδων, βοηθημάτων ἀνέργων, ἀστέγων, γερόντων καὶ ἐξαρτημένων. γ. Πρὸς Σωφρονιστικά Καταστήματα, σὲ ἀπόρους Κρατουμένους Ἀδελφούς μας. δ. Πρὸς ἄλλους Φιλανθρωπικούς Φορεῖς. ● **ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟΝ:** 15.120,94 εὐρώ.
- 2. Χορηγίες:**
  - α. Τροφίμων καὶ Διάθεση αὐτῶν**
    - Ἀπὸ διάφορες μεγάλες Ἐταιρεῖες. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 4.601,27 κιλά καὶ 2.289 τεμάχια.
    - Ἀπὸ τὸ «Καλαθάκι τοῦ Φτωχοῦ». ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 13.516,80 κιλά καὶ 1.179 τεμάχια.
  - β. Χορηγίες Ἄλλων Εἰδῶν**
    - Ἀπὸ τὸ «Καλαθάκι τοῦ Φτωχοῦ». ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 320 τεμάχια καὶ 504 κιλά ρουχιμοῦ, 2.565 τεμάχια εἰδῶν προσωπικῆς ὑγιεινῆς, 24 κιλά πλαστικῶν καπακίων, 112 τεμάχια ἄλλων εἰδῶν καὶ 172 κουπιὰ ἐξεταστικῶν γανπιῶν.
    - Ἀπὸ διάφορες μεγάλες Ἐταιρεῖες. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 16 τεμάχια ἄλλων εἰδῶν.
- 3. Προσφορὲς:**
  - α. Πρὸς ἄλλους Φιλανθρωπικούς Φορεῖς:** ● Στὸ Φιλόπωχο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 804 κιλά διαφόρων τροφίμων. ● Στὴν Ἐ Κατασκίνωση Δήμου Ἀθηνῶν. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 150 κιλά ρουχιμοῦ. ● Στὸ «Κέντρο Ἀποθεραπείας καὶ Ἀποκατάστασης Παιδῶν» Βούλας. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 172 τεμάχια κουπιῶν ἐξεταστικῶν γανπιῶν.
  - β. Προσφορὲς πρὸς Σωφρονιστικά Καταστήματα:** ● Σὲ ἀπόρους Κρατουμένους στὸ Κατάστημα Κράτησης Ἀμφισσας. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 320 τεμάχια ρουχιμοῦ, 2.560 τεμάχια εἰδῶν προσωπικῆς ὑγιεινῆς, 160 τεμάχια γλυκουσμάτων καὶ 60 τεμάχια ἄλλων εἰδῶν.
  - γ. Προσφορὲς πρὸς ἐνδεεῖς Ἀδελφούς μας:** ● Τρόφιμα. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 17.314,07 κιλά καὶ 3.308 τεμάχια. ● Ρουχισμός καὶ Εἶδη Προσωπικῆς Ὑγιεινῆς. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 354 κιλά ρουχιμοῦ καὶ 5 τεμάχια εἰδῶν προσωπικῆς ὑγιεινῆς. ● Ἄλλα Εἶδη. ● **ΠΟΣΟΤΗΤΑ:** 68 τεμάχια ἄλλων εἰδῶν.
- 4. Ἐκδηλώσεις:** ● Συνάξεις Ἐνημερωτικῆς Α', Β', Γ' καὶ Δ'. ● Ἐκδήλωση 28ης Ὀκτωβρίου. ● Ἐγκαίνια «Ἐκθέσεως Δώρων Ἀγάπης». ● Σύναξη Εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Ἐθελοντές - Διακονητὲς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. ● Πανήγυρις τοῦ Συλλόγου μας «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων».
- 5. Ἐπισκέψεις-Προσκυνήματα:** ● Ἐπίσκεψη 14η σὲ ἀπόρους Κρατουμένους στὸ Κατάστημα Κράτησης Ἀμφισσας. ● Ἐπίσκεψη στὸ Ἐθνογραφικὸ καὶ Λαογραφικὸ Μουσεῖο, Χρισσοῦ Φωκίδος. ● Ἐπίσκεψη 5η στὸ «Κέντρο Ἀποθεραπείας καὶ Ἀποκατάστασης Παιδῶν» Βούλας. ● Προσκύνημα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Δημητρίου, στὴν Ἀμφιάλην Πειραιῶς.
- 6. Νέες συνεργασίες:** ● Ἐ Κατασκίνωση τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. ● Δήμος Μαραθῶνος.
- 7. Αἰμοδοσία:** ● Ἐθελοντικὴ Αἰμοδοσία 6η, ἀπὸ τὴν Ἑνωσιὴ Ἐθελοντῶν Αἰμοδοτῶν «ὁ Ἐσταυρωμένος», στὸ Ἐνοριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀχαρναὶ Ἀττικῆς. ● Συγκέντρωση Αἵματος: ΠΟΣΟΤΗΤΑ: 38 Φιάλες ἀπὸ τὴν Αἰμοδοσία καὶ 2 Φιάλες ἀπὸ Ἐθελοντὲς μας σὲ Νοσοκομεῖο. ● Διάθεση ● σὲ εἴκοσι τρεῖς (23) ἀσθενεῖς Ἀδελφούς μας, 42 Φιάλες.

Τῷ δὲ Θεῷ, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, δόξα, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία. Ἀμήν!

Φυλὴ Ἀττικῆς, 2α / 15η Ἰανουρίου 2019
Μὲ σεβασμὸ καὶ ἐκτίμησι

Ἡ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΛΙΒΙΖΟΥ - ΠΑΓΚΑΛΗ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ἡ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.
ΣΤΕΦΑΝΟΥ - ΤΣΕΚΟΥΡΑ
ΑΡΓΥΡΩ

Ἡ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.
ΓΚΟΥΦΑ - ΟΥΤΟΥ
ΑΙΜΙΛΙΑ

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερά Σύνοδος

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος

† ὁ Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Καλλίνικος

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

† ὁ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος
† ὁ Γαρδικίου κ. Κλήμης
† ὁ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος
† ὁ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος

Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται

† ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος
† ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος
† ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος
† ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος
† ὁ Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος
† ὁ Δημητριάδος κ. Φώτιος
† ὁ Τορόντο κ. Μωϋσῆς
† ὁ Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος
† ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος
† ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς

Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι

† ὁ Λούνης κ. Σιλουανὸς
† ὁ Ἴτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος

Σχολάζοντες Ἀρχιερεῖς

† ὁ Ἀπικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος
† ὁ Μητροπολίτης πρῶν Ἀμερικῆς κ. Παῦλος
† ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος
† ὁ Ἐπίσκοπος πρῶν Πόρτλαντ κ. Σέργιος
† ὁ Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης

Γραφεῖα Ἱερᾶς Συνόδου

- Κάνιγγος 32 (ὄροφος γ'), Τ.Κ. 106 82, Ἀθήναι.
- Ἀριθ. Τηλεφ.: (+30) 210 38.28.280.
- Τηλεαντίγραφα (Telefax): (+30) 210 38.47.365.
- e-mail: ecclesiagoc@gmail.com
- Ἐπίσημος Ἱστοσελίδα εἰς τὸ Διαδίκτυον: www.ecclesiagoc.gr

Ὁ πολυσεβαστος καὶ πολοτίμητος Γέρον καὶ Μητροπολίτης μας Κυπριανὸς († 2013)

- **Ὁ Ἀείμνηστος** Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Ἀργίριον ἐν ἔτει 1935.
- **Πνευματικόν** ἀνάστημα τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου († 1980), μετὰ τὴν εὐλογίαν καὶ καθοδήγησιν τοῦ ὁποίου ἵδρυσεν ἐν ἔτει 1961 τὴν Ἱεράν Ἀνδρῶν Κοινοβιακὴν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς.
- **Προσεχώρησε** μετὰ τὴν ὑπ' αὐτὸν Ἀδελφότητα εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν 3/16ην Ἰανουαρίου 1969.
- **Ἐχειροτονήθη** Ἀρχιερεὺς τὴν 7.2.1979 ἐκ.ἡμ. καὶ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τὴν 5.4.1985 ἐκ.ἡμ.

† Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

- Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Βύρωνα Ἀττικῆς ἐν ἔτει 1948.
- **Ἐχειροτονήθη** Ἐπίσκοπος τὴν 6.10.2007 ἐκ.ἡμ.. Συνοδικῇ ἀποφάσει, διαποιμαίνει τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἀποτελεῖ δὲ κανονικὸν Μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
- **Εἶναι:** Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεραποστολῆς. • Μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικοῦ Ἔργου. • Μέλος τοῦ Κατωτέρου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. • Μέλος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου διὰ Ἱερεῖς. • Ἐπίσης, διαποιμαίνει,

- **Μὲ ἀπαράμιλλον** ἱεραποστολικὸν ζῆλον, ἵδρυσε πολλὰς Ἐνορίας καὶ Ἱεραποστολικὰς Κοινοτήτας ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.
- **Τὴν Πέμπτην, 17/30.5.2013**, μετὰ ἀπὸ σοβαρὰν ἀσθένειαν ἐξήμισε ἐτῶν, ἐντὸς τοῦ ταπεινοῦ Κελλίου Του, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰρηνικῶς εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Ἱερά Εἰκὼν

«Ὁ Πανύμνητε Μῆτερ»

† Μνήμη: 6η Ὀκτωβρίου.
Ρωσικὴ Εἰκὼν ΙΗ' αἰ.

• Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Συνάξει Αὐτῆς ἐγένεν ἡ εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονία (6η Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ. ἡμ.) καὶ ἡ Ἐνθρόνισις (6η Ὀκτωβρίου 2013 ἐκ. ἡμ.) τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ

ὡς **Τοποτηρητῆς** τὰς νεοπαγεῖς Ἐπισκοπὰς **Στοκχόλμης Σουηδίας** (καὶ πάσης Σκανδιναβίας) καὶ **Γκλντάνι-Τιφλίδος** (καὶ πάσης Γεωργίας).

